

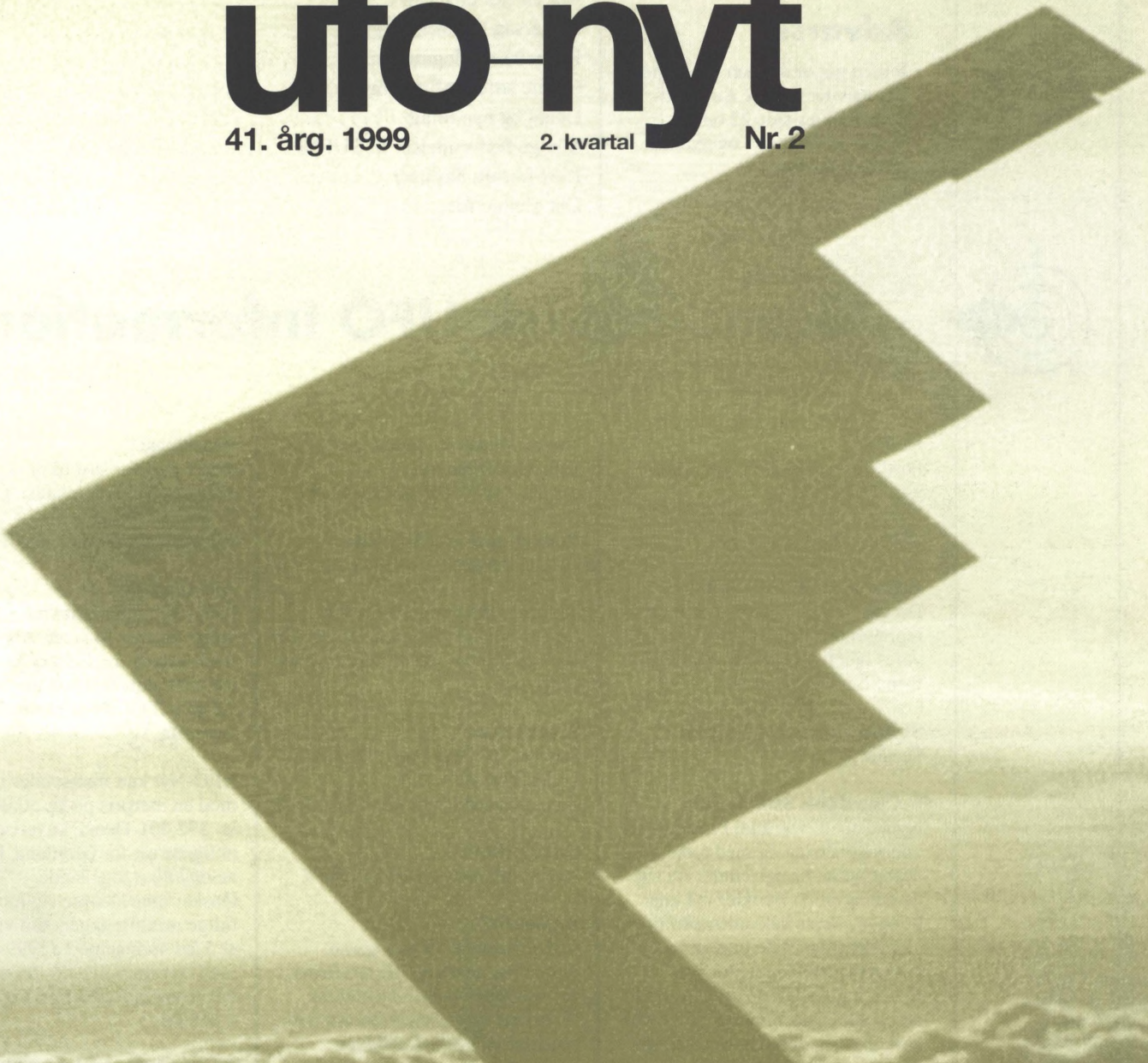
blorbni

ufo-nytt ^{SUFOI ©}

41. årg. 1999

2. kvartal

Nr. 2

**Laserlys og rumskibe
Jorden går under i august
Gamle søfolk afliver myte
Area 51 - fantasiens drømmeland**

Forsiden:

Stealth bombeflyet B-2 i luften over Nellis Air Force Base i Nevada. Flyet blev udviklet i al hemmelighed i Area 51 eller Dreamland. Nogle påstår, at det er sket med nedstyrede ufoer som forbillede. Læs artiklen side 4-8.

(Foto: USAF)

Advarsel!

Jorden går under den 11. august! Det hævder danske Adamski-troende. Læs side 22 om de dystre spådomme - og nyd den danske sommer!

Indhold

En lyssky affære, folkeoplysning eller?	3
Area 51 - fantasiens drømmeland	4
Kig på himlen	9
Ufoerne i Mexico	10
Når en fjer bliver til	11
Ufo årsag til strømsvigt?	13
Korncirkel i dogmefilm	15
Gamle søfolk afliver myte	17
Debat og nye tiltag	18
Mange henvendelser til SUFOI	19
Kort fortalt: Notitser	20
Det glemte folk.	24

Skandinavisk UFO Information

SUFOI

Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25
Prøvenumre, information og ufo-alarmer tlf. 70 20 11 22

Elektronisk post til SUFOI:

Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: www.sufoi.dk
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOI's formål og ledelse:

Se side 3

© Copyright: SUFOI 1999

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør. Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan. De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufo-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:

Kim Møller Hansen
e-mail: box7151@post3.tele.dk

Redaktionel medarbejder:

Ole Henningsen

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:

Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen, Dezsö Sternoczyk og Hunt Emerson.

Produktion:

Sats ved: JL Desk Top - 57 64 84 37
Tryk udført af:
Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:

Avispostkontoret, København V.

Annoncer:

Redaktionen modtager gerne reprojekte annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:

Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Deadlines:

Den 2. juli for stof til nr. 3, som udkommer medio august. Og den 2. oktober for stof til nr. 4, som udkommer medio november.

Abonnement:

UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 1999 er kr. 242,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 50,00 (i alt kr. 292,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.

Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (1999-2003 incl.) for kr. 1.210,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.460,00.

SUFOI Nyhedsbrev 1999 koster kr. 125. Det er en forudsætning, at du har abonnement på UFO-Nyt.

Adresseændringer:

Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv: Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

Skandinavisk UFO Information
SUF0I
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål

- 1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufofænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvent virksomhed.
- 2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.
- 3) Ved et ufofænomen forstår vi en betretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.
- 4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUF0I ledes af repræsentantskabet. Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd. Repræsentantskabet består af en repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

Daglig ledelse

Toke Haunstrup (formand, rapportcentral), G.A. Hagemanns Kollegium, Kristianiagade 10, 2100 København Ø. 35 26 03 13 + 947.
Peter Nørgaard (næstformand, foredragsafdeling), Lysåvej 2, 8600 Silkeborg. 86 80 62 63.
Flemming O. Rasmussen (næstformand, webmaster), Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Klingsevvej 28, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Lars H. Andersen (informationsmedarbejder), Herningvej 11B, 1., 6950 Ringkøbing.
Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Karin Frost, Mariehøj 244, 2990 Nivå.
Jan Hansen (medlemsarkiv), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Kim Møller Hansen (redaktør, fotoafdeling), Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Sollested. 54 94 11 69.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Verner Møller (alarmcentral), Mustrupvej 11, 8355 Solbjerg. 86 92 80 43.
Asle Nielsen (alarmcentral), Asgaardsvej 1, 8700 Horsens. 40 72 11 17.
Bo Nielsen, Kunnerupvej 21, Kolt, 8361 Hasselager. 86 28 31 91.
Egon Olsen (alarmcentral), Grønhøjvej 21, 8700 Horsens. 75 65 32 42.
Michael Storm (bogarkiv), Durup Allé 80, 2730 Herlev. 44 92 41 80.
Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

En lyssky affære folkeoplysning eller...?

Et af SUFOI's mål er at oplyse om ufooplevelser og forsøge at belyse og gerne opklare, hvad folk har set. Det kan vi ikke altid, men når der findes en naturlig, sandsynlig forklaring, så mener vi, at den bør frem i lyset.

At bringe oplysninger til folket læserne - er også den skrevne presses klare opgave. Her er ord som alsidighed og seriøsitet vigtige stikord. Men vi må nok engang konstatere, at en sag kan vendes og drejes eller fordrejes.

Hovedaktørerne i denne historie, hvor "en fjer bliver til fem høns" er avisen JydskeVestkysten og ufoforeningen IGAP. Læs en nærmere beskrivelse af hændelsesforløbet i artiklen "Når en fjer bliver til..." i denne udgave af UFO-Nyt.

Kort fortalt drejer det sig om en række observationer, der blev gjort på Ribe/Vejen-kanten nytårmorgen i år. Ud fra de godt 40 næsten enslydende beskrivelser af lysfænomenet, kunne vi hurtigt byde på en sandsynlig forklaring - et laserlys eller et projektorlys. Efterfølgende satte JydskeVestkysten (især journalist Bent Andersen) spot på sagen og gjorde det hele meget mere mystisk end nødvendigt. Godt hjulpet på vej af H.C. Petersen og Egon Dalsgaard fra rumskibforeningen IGAP.

Journalist Bent Andersen og et par kolleger "hoppede i med begge ben" og "bind for øjnene" og har gengivet og støttet IGAP's synspunkter og forklaringer ukritisk. Det er meget uheldigt og med til at give befolkningen et ensidigt og misvisende billede af ufosagen.

Der er flere forklaringer på, at sagen løber løbsk:

For det første den journalistiske dækning, som er dårlig sensationsskriveri. JydskeVestkysten vælger i det videre forløb at ignorere SUFOI's pressemeddelelse, der blev afsendt allerede den 1. januar. JydskeVestkysten fokuserer ensidigt på IGAP's udtalelser. Det havde unægtelig givet et mere nuanceret indtryk, hvis JydskeVestkysten havde kontaktet SUFOI for en kommentar. Men IGAP's fanta-

sier om telemeterskiver har tilsyneladende tændt journalisten og givet ham et alibi for at bruge læsertiltrækkende overskrifter som:

"Uforklarligt bilstop i mystisk lys" og "Hun blev fulgt på arbejde af en ufo".

Forklaringen om laserlyset har journalisten åbenbart ikke fundet mystisk og spændende nok.

For det andet udtaler IGAP sig som sædvanligt kategorisk om telemeterskiver og liv i rummet. De går ikke nærmere ind i de enkelte observatørers beskrivelser af de mærkelige lys på himlen. IGAP-folkene stiller kun få eller ingen uddybende spørgsmål. Tværtimod får de deres opfattelse af ufosagen til at passe ind i folks beretninger eller omvendt - alt efter hvad der passer IGAP bedst.

Det nemmeste, mest mystiske og dermed for mange mest spændende er at opfatte enhver observation af et tilfældigt lys som en bekræftelse på, at vi får besøg af fremmede væsner i deres rumskibe. Sådan som IGAP gør.

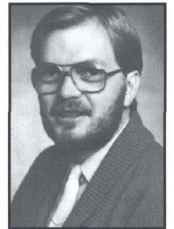
Men vi kommer ikke meget videre i de til tider spegede ufospørgsmål, før vi får skilt tingene ad og analyseret observationsmaterialet. Så længe folk fx bliver vildledt til at tro, at et laserlys er fremmede rumskibe og baserer deres virkelighedsopfattelse på den slags "folkeoplysning" - lige så længe vil ufospørgsmålet køre i ring.

Derfor opfordrer vi alle - læserne, IGAP og ikke mindst medierne - til at forholde sig positivt kritisk til alle ufoberetninger.

Rumskibsteorien er én blandt mange, som selvfølgelig fortsat vil blive dækket og belyst i UFO-Nyt, men SUFOI vil gøre alt for at leve op til vores motto:

"Vi tror ikke på alt, men vi tror på, at alt bør undersøges". □

AF PETER
NØRGAARD

Area 51 - fantasiens drømmeland

Area 51, Groom Dry Lake, The Remote Location, Paradise Ranch, Water-town Strip, Red Square, The Box eller Dreamland...alle kælenavne for det samme: Det mest hemmelige sted på Jorden. Area 51 eksisterer ikke officielt. Det er en del af Dreamland, det amerikanske flyvevåbens betegnelse for området ved Groom Dry Lake i Nevada, der siden 1954 bl.a. har været et superhemmeligt testområde for avancerede spionfly som U-2 og SR-71 Blackbird samt diverse Stealth-fly som F-117 Nighthawk og B-2. Først i 1994 indrømmede de amerikanske myndigheder, at Area 51 eksisterer. Der er totalt flyveforbud for civil luftfart over Dreamland. Hvad foregår der egentlig her?

AF
KIM MØLLER
HANSEN

New Age folket valfarter til den amerikanske by Sedona beboet af shamaner, krystalhealere, sandsigere, okkulte gulerodsdyrkere og andre plattenslagere, troende og søgende sjæle.

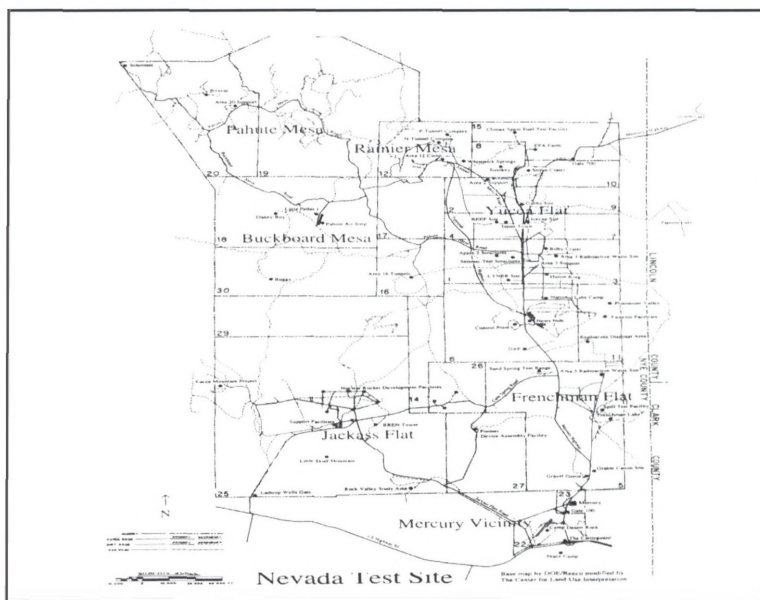
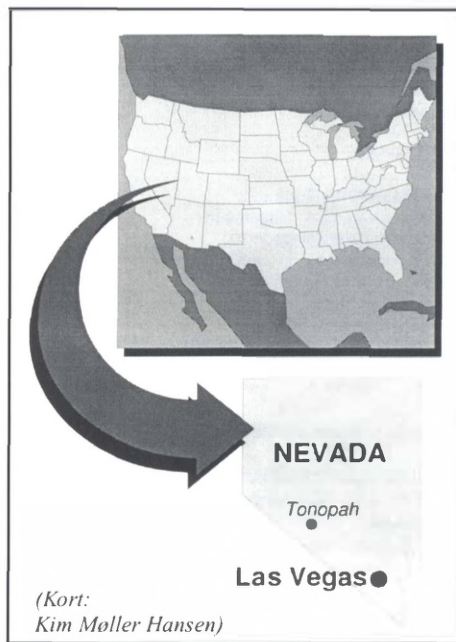
Ufofanatikere og mediefolk valfarter til byerne Roswell (byen med to ufomuseer og et stadigt voksende antal, formodede ufonedstyrtningsteder) eller Rachel.

Rachel er en lille gudsforsladt flække på omkring 150 indbyggere og to cafeterier. Det ene hedder "Little A-Le-Inn" og er samlingssted for ufoturister, som vil guides ud til observationsstederne Freedom Ridge, Whitesides Mountain, Black Mailbox eller Mount Sterling for at se rumskibe udføre kunstflyvning på nattehimmelen.

Amerikanerne elsker tilsyneladende alt, der bare lugter af sam-

mensværgelse og hemmeligheder, og det finder de til overflod ude i Nevadas knastørre sand og klippe-land. 190 km nord for Las Vegas og 30 km fra Rachel ligger Dreamland, som udgør en lille del af Nellis Air Force Base og Nevada Nuclear Test Site - samlet et område på størrelse med Schweiz!

Siden 1940'erne har det amerikanske forsvar gennemført allehånde militære forsøg på Nellis Air Force Base og Nevada Nuclear Test Site: raketaffyringer, forsøg med krydsermissiler og flyvende robotter samt ikke mindst prøvesprængninger af atomvåben og brintbomber. Nogle af kra-

På dette officielle kort over Nevada Test Site skimtes Groom Lake og Papatose Lake overst til højre.

terne efter disse eksplosioner er så store og måneagtige, at Apollo-astronauterne i sin tid trænede her, inden deres udflugt til Månen.

Før og under Korea-krigen i begyndelsen af 1950'erne intensiveredes forsøgene med atomvåben. Bizarre og uhyggelige forsøg fandt sted. Bl.a. testede man, hvordan forskellige typer uniformer beskyttede mod radioaktiv stråling og varmepåvirkning. Komplette uniformer blev syet - ikke til mennesker - men til svin. "Svine Brigaden" blev iført fuld kampuniform og placeret i skyttegrave, lastbiler og kampvogne i forskellige afstande fra eksplosionsstedet, så hærens eksperter kunne registrere skadernes omfang.

Tusindvis af menige soldater er gennem årene blevet stråleskadede -

dels pga. uvidenhed og sløseri med sikkerheden og dels pga. ulykker under flere af prøvesprængningerne, som nogle gange har været så ukontrollable, at teltjere langt fra eksplosionsstedet blev totalt dækket af radioaktivt støv.

De mange uhyggelige forsøg, ulykker og erstatningssager har gennem årene givet rig næring til rygtedannelser.

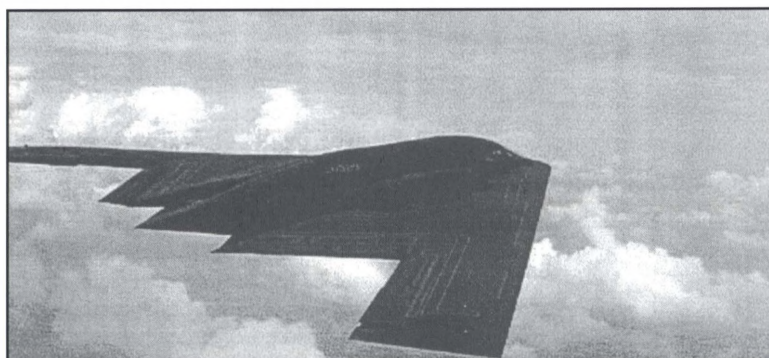
Alle har hørt om flådens berømte Top Gun pilotskole. Flyvevåbnet har noget tilsvarende på Nellis Air Force Base, hvor flyvevåbnets piloter uddannes. Luft-til-jord missiler og allehånde bombetyper afprøves i ørkenens sand. Og aktiviteten er livlig. Mere end 22.000 flyvninger på basens område bliver det til hvert år.

Skunk Works i Burbank i Californien. Så snart prototyperne skulle testes i luften, blev de pakket sammen og transporteret til Nellis Air Force Base. U-2 blev fløjet dertil i transportfly, medens SR-71 Blackbird var stuvet ned i containere og blev kørt på store lastbiler til Nellis AFB. Køreturen varede to døgn, og det velbevogtede lastvognstog har helt sikkert vakt opsigt. Ikke mindst fordi mange vejskilte måtte flyttes pga. de brede transportere.

Det første U-2 fly blev prøvefløjet i august 1955 ved en nyanlagt base inden for Nellis AFB. Basen blev placeret ved den ind-

Satellitbillede af Dreamland ved Groom Lake.

I efteråret 1988 blev Stealth-projektet første gang kendt i offentligheden. Udviklingen af B-2 begyndte i 1981, og flyet fløj første gang i 1989.

I de senere år er mange nye installationer til forsøg med elektronisk krigsførelse dukket op på basen. Og så er der endelig alle testflyvningerne med nye flytyper.

Prototyper af spionfly som U-2 og SR-71 Blackbird samt "radarusynlige" fly som F-117 og B2 blev udviklet i hangarer hos Lockheed

tørrede sø, Groom Lake, og bestod i første omgang kun af nogle barakker, hangarer og en lang startbane. De ansatte gav basen det ironiske kælenavn Watertown Strip. Basen er i allerhøjeste grad vokset med årene og siges i dag at have verdens længste startbane på 10-12 km og store underjordiske anlæg.

Allerede fra første færd var basen ved Groom Lake omgærdet af hemmelighedskræmmeri og mørklægning. Da pressen første gang fik nys om U-2, udsendte flyvevåbnet en pressemeddelelse om, at man var ved at udvikle en ny type vejrballon. Senere indrømmede flyvevåbnet, at der ganske rigtigt var tale om et fly - men at det skulle bruges til indsamling af meteorologiske data i stor højde!

I 1962 begyndte prøveflyvningerne med den første udgave (AF-12) af Blackbird-flyserien ved Groom Lake. Samme år skiftede området navn til Dreamland, og der blev indført totalt flyveforbud for civil lufttrafik omkring basen. Sikkerhedszonen er med årene stadig blevet udvidet, således at det tætteste, civile i dag kan komme basen, er 40 km!

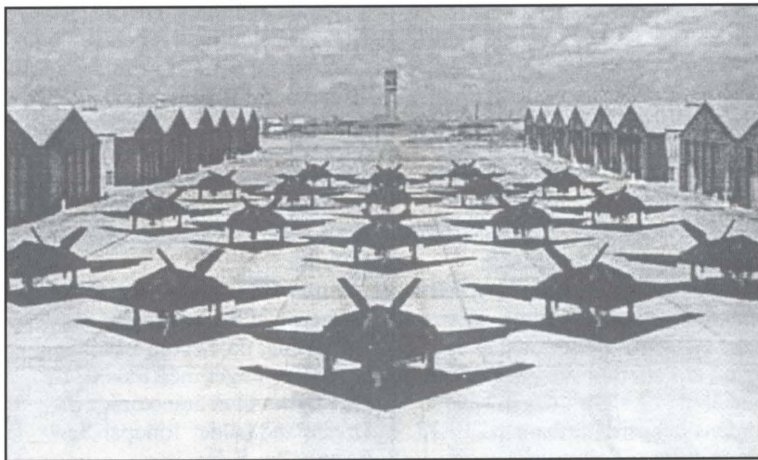
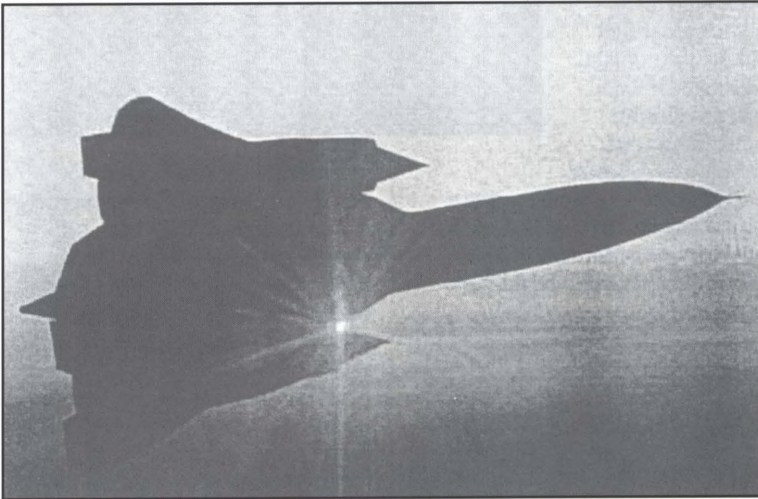
I maj 1976 lattede den første prototype af Stealth-flyene, kaldet Have Blue, fra Groom Lake. Senere testflyvninger med Stealth-fly blev flyttet til et øde område af Dreamland kaldet Tonopah Test Range eller S-4.

En af de mest kendte Ørkenrotter er Glenn Campbell, som har oprettet "Area 51 Research Center" i Rachel. Campbell har skrevet "Area 51 Viewers Guide" og udgiver "Desert Rat Newsletter". Se også hjemmesiden: www.ufomind.com/area51/ (Foto: Glenn Campbell)

SR-71 Blackbird sikrede amerikanerne vigtige efterretninger under Mellempøstkrisen i 1973. Blackbird gik på pension i 1990. Den seneste type i rækken af Blackbirds siges at være SR-75 Penetrator. (Foto: USAF)

F-117 Nighthawk hører i dag hjemme på Holloman AFB nær Alamogordo i New Mexico. (Foto: USAF)

Farmere og indbyggerne i de små byer nær Nellis AFB har gennem årene vænnet sig til overlydsbrag, vildfarne missiler, havarerede fly, paddehatteskyer, pludselige sygdomme blandt husdyr, mystiske lys på himlen og tunge lastbiltransporter til og fra basen. Basen rummer militære hemmeligheder, som skal beskytte USA's borgere og "sikre verdensfreden", så de lokale finder det ikke underligt, at området er spækket med vagter, patruljevogne og overvågningsudstyr.

Hvorfor er Dreamland blevet et udflugtsmål og sat i forbindelse med UFO'er?

Igennem en årrække har tålmodige flyentusiaster opholdt sig så nær basen som muligt i håb om at være de første til at se et nyudviklet fly. De kalder sig Desert Rats (Ørkenrotter) og samles i små grupper, som kører i firehjulstrækkere ud til favoritudkigsposterne ved Groom Lake og Tonopah Test Range. Udstyret med camouflagetøj, radiofrekvensscannere, kameraer og natkikkerter camperer de på spejdermaner i flere dage, mens de drømmer om at få et glimt af et af de sagnomspundne nye fly. Flynavne som Snowbird og Aurora svirrer i luften og tryllebinder Ørkenrotterne. Og helt gale er de nu heller ikke. Det var faktisk disse Desert Rats, som kunne offentliggøre de første (uskarpe) fotos af F-117 og B-2 på et tidspunkt, hvor flyene ikke eksisterede officielt.

Siden 1989 er Ørkenrotterne blevet en mere broget skare bestående af flyentusiaster, paranoide sammensværgelsestroende og ikke mindst gale ufofans, der råber rumskib, hver gang de ser et nattelys. Denne vending og voksende interesse for Dreamland skyldes bl.a., at en ny og hidtil ukendt person gjorde sig bemærket i medierne netop i 1989.

I radio- og tv-shows kunne journalisten George Knapp med hjælp fra John Lear (en ufolog der tror på hvad som helst) præsentere "fysikeren" Bob Lazar. Han fortalte en helt utrolig historie, som hurtigt gjorde ham kendt og efterspurgt blandt tv- og radio-værter. I 1990 gentog han historien på japansk tv.

Bob Lazar fortalte, at han i en kortere periode (fra december 1988) havde arbejdet på et tophemmeligt projekt i den del af Dreamland, som kaldes S-4 - der ifølge Lazar ligger syd for Groom Lake ved Papoose Lake. Lazar havde til opgave at undersøge fremdrifts-

midlerne på det ene af i alt ni ikke-jordiske fartøjer. Den indsamlede viden om de fremmedes rumfartøjer skulle bruges til udviklingen af amerikanernes Stealthfly. Faktisk så Lazar et tallerkenformet fartøj udføre en testflyvning.

Lazar fortalte også på tv og i radio, at han havde læst hemmeligstemplede dokumenter om de fremmedes besøg på Jorden, og at han havde set militærpersoner tale med et lille væsen med usædvanligt lange arme.

Oplevelserne og hemmelighedskræmmeriet på S-4 blev åbenbart en så stor belastning for Lazar, at han følte behov for at fortælle nære venner, hvad der foregik på S-4. Han begyndte endda at køre vennerne ud til et godt udsigtspunkt ved The Black Mailbox for dér at vise dem mystiske lys, som fløj rundt på nattehimlen. Lysene var ifølge Bob Lazar de nye flyvende talkerkener under testflyvning.

Rygtene om Lazars natlige udflugter nåede også hans foresatte på S-4, og han blev bedt om at forlade projektet, men blev ikke fyret!(?).

Adskillige ufologer har forsøgt at finde ud af, om Lazar virkelig har kvalifikationerne til at arbejde med udvikling af fly m.m. Selv siger han, at han har arbejdet ved forskellige videnskabelige institutioner, men ingen her har nogensinde hørt om ham. Til det siger Lazar, at myndighederne - efter afsløringen af hans utroværdighed - har slettet ham i alle arkiver og stadig forsøger at fjerne hans iden-

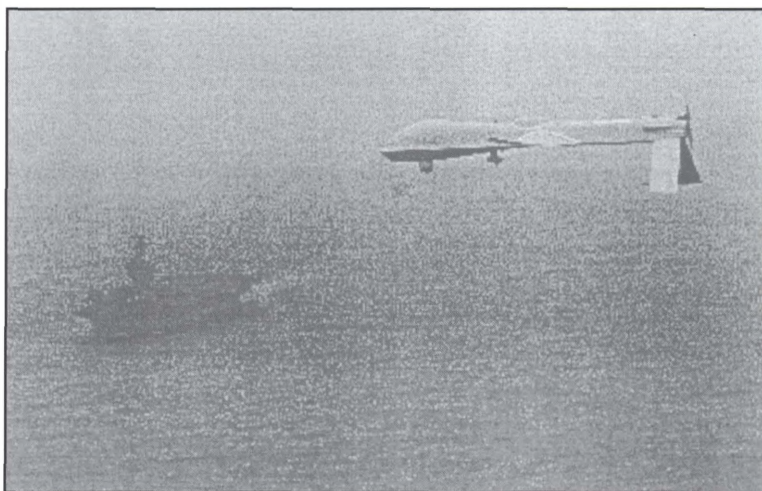
I McCarran Airport i Las Vegas flyves der hver dag hundredvis af arbejdere til og fra Area 51 og Tonopah Test Range. Det helt specielle flyelskab drives af firmaet EG&G, der sammen med andre firmaer som Bechtel, E-Systems, TRW, Huges, Lockheed og SAIC er involveret i militærindustrien og Black Projects.

Internettet vrirler med fantasifulde tegninger af fremtidens fly, der menes at være under udvikling i Area 51. Her ses en tegners udgave af Aurora.

*I de senere år har vi set flere særdeles tvivlsomme videooptagelser af "fremmede" væsner. I 1996 kom turen til Area 51. På videofilmen "Alien Interview" findes en tre minutters optagelse med noget, som skal forestille en alien, der interviewes i et skummelt værelse på Area 51. Væsnets bevægelser skulle efter sigende minde meget om en handskedukes!
(Foto: UFO-Aktuelt, nr. 4, 1998)*

Fremtidens krige vil måske blive udkæmpet af førerløse fly, såkaldte UAV's (Uninhabited Aerial Vehicle), som i årevis er blevet udviklet i Dreamland under aggressive kodenavne som Hunter, Raptor og Predator. Her ses Predator, der senest har været i aktiv tjeneste i Kosovo. De førerløse fly kan i lav højde udspionere fjenden samt guide de laserstyrede krydsermissiler mod ønskede mål.
(Foto: USAF)

titet, dvs. gøre ham "usynlig". Et af de få dokumenter, han selv har fremvist som bevis på egne kvalifikationer, er en forfalskning! Det er påvist, at Bob Lazar ikke har nogen videnskabelig uddannelse, men at han for nogle år siden startede et fotofirma, som efter kort tid gik konkurs.

Siden Bob Lazar første gang udstillede sine fantasier i tv, er mange andre trådt frem i offentligheden, på videofilm og ved ufo-konferencer i håb om at blive berømte på deres "viden" om USA's mange hemmelige projekter (Black Projects). Den ene historie er vildere end den anden. Fx påstår nogle, at der under Dreamland og under hangarerne hos Lockheed Martin Skunk Works i Palmdale,

Californien, findes kæmpe boligkomplekser og fabrikker, hvor jordiske teknikere og aliens i samarbejde udvikler nye fartøjer. De underjordiske anlæg ligger i 38. etager. I særlige laboratorier skabes nye væsner, der er halvt menneske og halvt alien. I andre lokaler opbevares i nedfrosset tilstand de mange fremmede væsner, som er døde ved diverse ufostyrt - såmænd også dem fra Roswell. Den menneskelige fantasi kender åbenbart ingen grænser.

Findes der så slet ikke fremmede fartøjer i Area 51?

Af naturlige årsager ved vi selvfølgelig ikke, hvad der foregår på "verdens mest hemmelige sted". Så

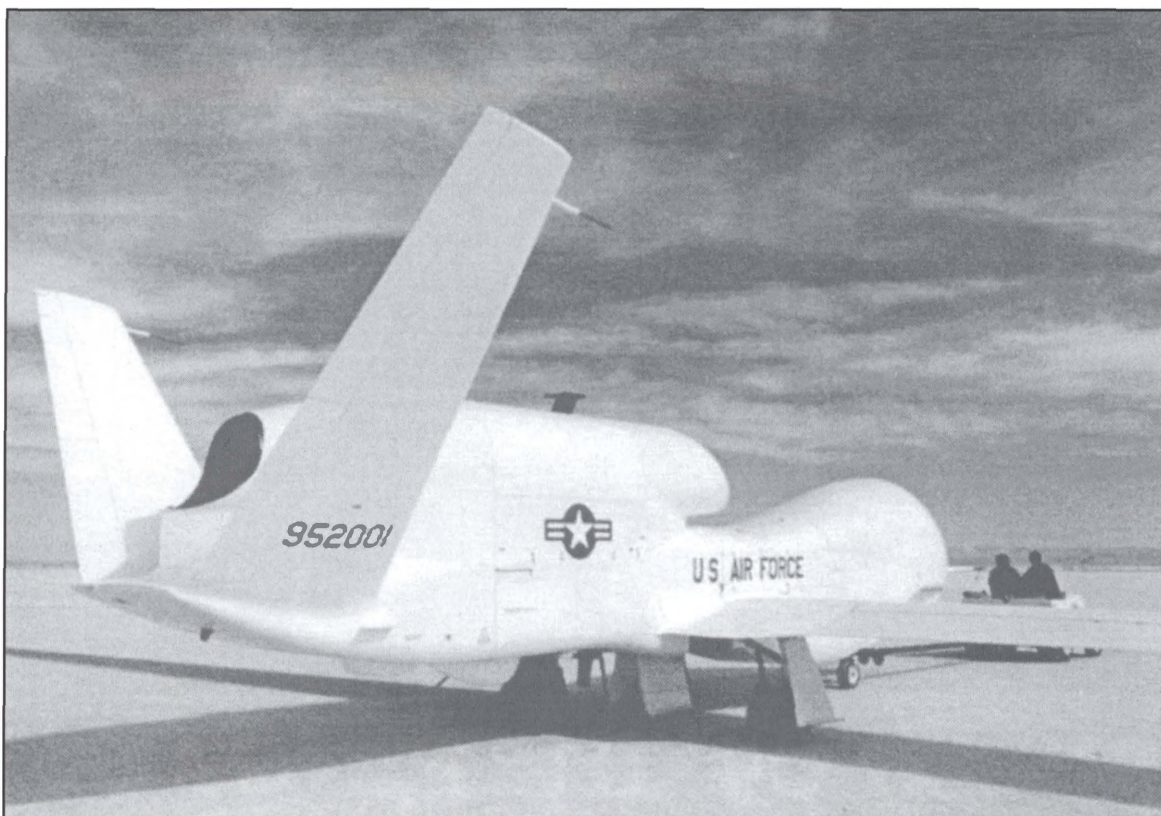
der er frit spil for gætterier. Men det er nok ret sandsynligt, at det "mest fremmede", man har i Area 51, er de russiske fly (MiG 17, 21 og 23 jagerfly samt Su 22, 23 og 27 bombefly), som amerikanerne gennem årene er kommet i besiddelse af og har testet i Area 51. □

Kilder:

Phil Patton: *Travels in Dreamland. The Secret History of Area 51*, Orion Paperbacks, A Millennium Book, London 1997.
UFO-Aktuelt, nr. 4, 1998.
The True Story Area 51, Transmedia/Dandelion 1996.
Dokumentarvideo på 92 min.

Har du set noget usædvanligt på himlen? Så kontakt SUFOI på tlf. 70 20 11 22

Et af de nyere førerløse fly er Global Hawk. UAV's er dyre at udvikle. Til gengæld er de billige og effektive i drift. En UAV i luften koster 2.000 dollars i timen. Til sammenligning kostede U-2 6.000 dollars/time og SR-71 Blackbird 38.000 dollars/time.
(Foto: USAF)

Kig på himlen

Astronomiske fænomener i perioden 15. maj - 15. august.

Merkur: Merkur er solsystemets inderste planet. Den fuldfører et om-løb om solen i løbet af 88 dage. Merkur når derfor aldrig særlig stor vinkelafstand fra solen. Merkur er ikke synlig i maj. Men i slutningen af juni kan Merkur ses lavt i den vestlige horisont. Midt i august kan Merkur atter ses - kig mod øst lige før solopgang.

Venus: Venus bevæger sig ligesom Merkur, blot noget langsommere. Indtil midten af juli vil Venus kunne ses som aftenstjerne mod vest efter solnedgang. Omkring august kommer Venus for tæt på solen til at kunne iagttages. Den 18. maj kan Venus ses 6 grader nord for Månen.

Mars: Mars er den eneste planet i solsystemet, som kun kommer i opposition hvert andet år. Ved oppositionen står Mars modsat solen (set fra Jorden), og der er derfor optimale observationsmuligheder. Mars var

i opposition til solen den 24. april, så i månederne fremover er der gode muligheder for at iagttage Mars.

Midt i maj er Mars synlig hele natten, men den går ned tidligere og tidligere. I august går den ned allerede omkring kl. 23. Den 26. maj kan Mars let findes 5 grader syd for Månen.

Jupiter: Fra og med juni bliver Jupiter også synlig. Jupiter ses på den østlige horisont før solopgang. Jupiter står tidligere og tidligere op, så allerede i løbet af juli står den op kl. 01. I august står Jupiter op omkring kl. 23. Den 10. juni, 7. juli og 4. august kan man let finde Jupiter 4 grader nord for Månen.

Saturn: Fra slutningen af juni kan Saturn ses. Også her skal man først lede på den østlige himmel før daggry. I august står Saturn op omkring kl. 01. Den 11. juni, 8. juli og 5. august vil Saturn være at finde

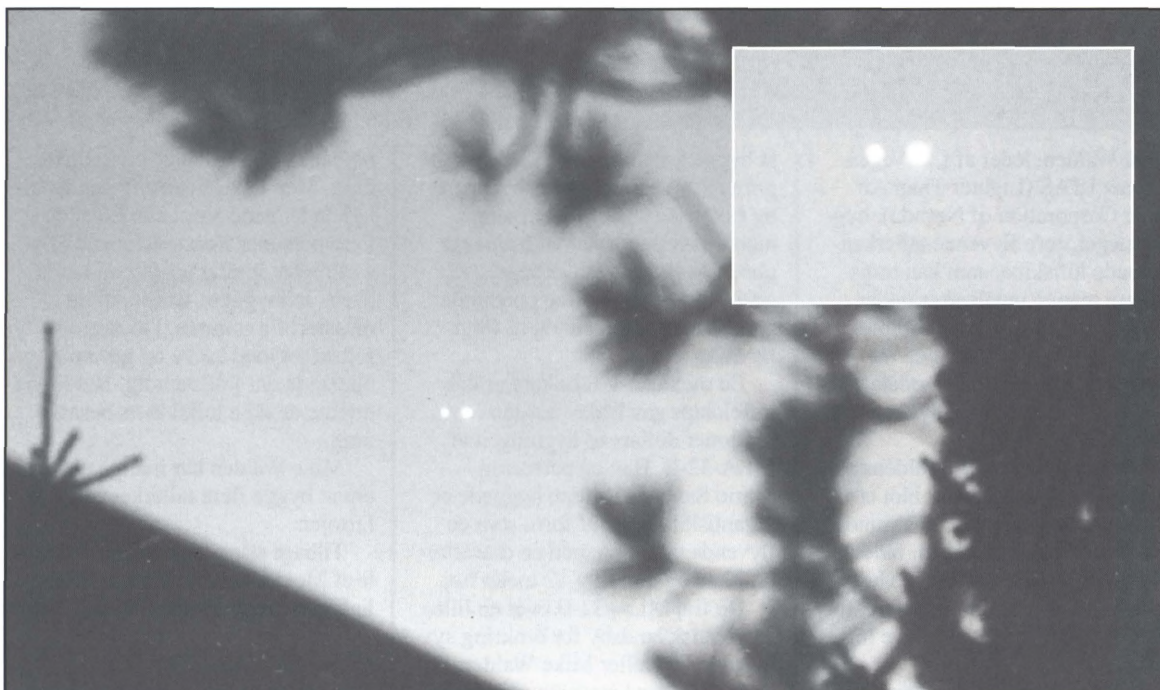
4 grader nord for Månen.

Meteoror: I dagene omkring den 11. august er stjerneskuddsværmen Perseiderne aktiv. Man kan forvente at se op mod 60 stjerneskudd pr. time. Stjerneskuddene vil synes at stråle ud fra stjernebilledet Perseus.

Rumfart: Den 20. maj skal rumfærgen Discovery opsendes med dele til den nye internationale rumstation. Efter de foreløbige beregninger bliver rumfærgen denne gang synlig fra Danmark. På Satellitsektionens webside kan man finde yderligere information samt passagediktio-ner.

Satellitsektionens webside findes på:
<ftp://ftp.dsri.dk/pub/astrsels/satellite/index.htm>

AF KIM HORSEVAD

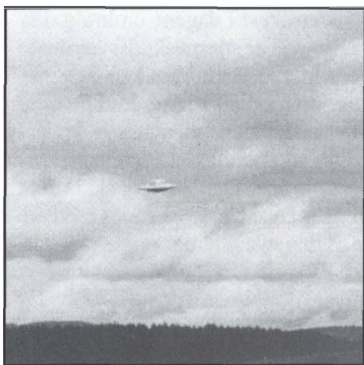

Den 23. februar oplevede SUFOI's Alarmcentral en telefonstorm, ligesom landets avisredaktioner fik mange henvendelser fra folk, som undrede sig over to meget kraftige lys på aftenhimmelen. Kunne det være landingslys? Ufoer? Nej, det var såmænd Venus og Jupiter, som så ud til at stå meget tæt på hinanden. SUFOI's fotokonsulent var på pletten og tog dette foto af det usædvanlige fænomen. (Foto: Hans Bødker)

Ufoerne i Mexico

Jeg læste med stor interesse Flemming O. Rasmussens artikel angående Mexicofilmen fra den 1. oktober 1997. Jeg deler i store træk FR's skepsis. Der er for mange dunke omstændigheder omkring filmen. Det er overvejende sandsynligt, at der er tale om et fupnummer, som tilføjer ufosagen endnu nogle ridser i lakken.

Jeg er dog ikke helt tilfreds med, at Genesis III's tre videobånd *Messengers Of Destiny*, *Masters Of The Stars* og *Voyagers Of The Sixth Sun*

havner i samme kategori. Jeg er enig i, at sammenkædningen med mayaernes profeti o.a. virker noget søgt. På trods af dette synes jeg, at videoerne er nok så interessante.

Jeg har gransket de tre bånd nøje adskillige gange. En del af optagelserne kan forklares som flylys. Andre kunne ligne fupnumre, bl.a. er nogle af Billy Meiers fotos anvendt. Men sådan vil det vel altid

være? Der resterer trods alt en hel del optagelser, som virker temmelig autentiske.

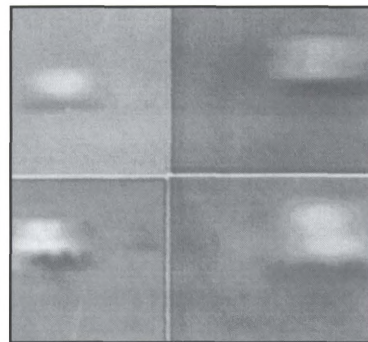
FR skriver i sin artikel, at nærmere analyser viser, at folk så planeterne Venus og Mars samt stjernerne Sirius og Regulus, men faktisk er der på *Voyagers Of The Sixth Sun* ført bevis for, at objektet befinder sig under skydækket. Der ses et par planeter på flere af klippene, og man kan se, at objektet angiveligt i løbet af sekunder har flyttet sig væsentligt i forhold til planeterne. FR's manglende kommentar til dette skyldes muligvis, at FR ikke har set videoen.

Tusinder af private optagelser er indleveret af navngivne personer. Alle er vel ikke Jaime Maussans eller Elders' venner. Der er optagelser fra Mexico City, hvor trafikken nærmest er gået i stå på grund af manøvrerende objekter på himlen. Der er optagelser af en hel "klase" af objekter optaget ved dagslys.

Personligt har jeg ikke taget stilling til, om observationerne skyldes besøg udefra eller endnu ukendte naturfænomener, og dette er for så vidt også mindre interessant. Jeg er nemlig fast overbevist om, at der er en del særdeles interessante optagelser tilbage, når vi får siet fupnumre og fejltolkninger fra.

På *Voyagers of the Sixth Sun* er der således en hel del interessante klip, som kunne tilhøre denne gruppe. Det er uheldigt, hvis flere, even-

tuelt autentiske, optagelser bliver forbigået i stilhed, blot fordi kommercielle interesser har resulteret i en lidt uheldig indpakning, Maya profeti, korncirkler, kontaktberetninger etc. Fraregner man optagelser af flylys o.lign., er min pointe, at hvis alle disse, angiveligt, tusin-

der af indsendte private videooptagelser er fup, er det formentlig det største anlagte og mest velkoordinerede fupnummer i ufologiens historie.

De fleste ufologer er enige om, at der resterer en lille procentdel af observationer, som vi ikke kan give en forklaring på. Det er disse få procent, som gør ufosagen spændende. Jeg har en fornemmelse af, at der på Genesis III's videoer findes klip fra denne kategori! □

Flemming J. Trepkaskgade, 2100
Kbh. Ø.

Er nogle af Mexicos ufoer bygget af Mike Walden?

Mike Walden, leder af Las Vegas-firmaet LTAS (Lighter Than Air Solar Corporation of Nevada), bygger meget store flyvende tallerkenformede luftskibe, som kan transportere mange mennesker under forholdsvis komfortable forhold. Det største, han nogensinde har bygget, MLA-32-B, blev ødelagt for mange år siden ved en ulykke i Mexico.

Som barn var Mike Waldens store ønske at flyve. Der var blot et problem: Han er blind. Så almindelige fly var udelukket. Han fandt dog ud af, at de amerikanske luftfartsmyndigheder ikke specifikt forbyder blinde personer at flyve luftskibe.

I dag er Mike Waldens ambition

at bygge luftskibe, som kan transportere turister og udforske farlige og eksotiske steder, hvor mange mennesker på jorden vil forårsage ubødelig skade. Han er begejstret over luftskibets enorme potentiale som reklameplatform og til fragtflyvning.

En mexicansk fabrikant af kartoffelchips gav Mike Walden fem millioner dollars til bygningen af MLA-32-B. Han og partneren Mario Sanchez Roldan byggede et gigantisk luftskib af form som en flyvende tallerken med en diameter på 32 m og omkring 12 meter høj.

De fløj MLA-32-B over en lille mexicansk landsby for omkring syv år siden, fortæller Mike Walden, da problemer med motoren gjorde det

nødvendigt at foretage en nødlandning. Men da den store flyvende tallerken landede nær landsbyen, og flere personer iført tætsiddende flyverdragter sprang ud, troede landsbyens indbyggere, at det var en invasion fra rummet. De angreb luftskibet med knive og geværer og ødelagde det fuldstændig. Heldigvis dræbte de ikke luftskibets besætning.

Mike Walden har mange planer om at bygge flere tallerkenformede fartøjer.

Tilbage står spørgsmålet: Var nogle af Mexicos berømte ufoer i virkeligheden skabt af Mike Walden? □

Kilde: CNI News, Vol. 5, No. 1, 1999/-for

Når en fjer bliver til...

"De to objekter lignede diffuse lyskegler...som kredsedede omkring hinanden og flaksede frem og tilbage med meget varierende hastighed - som fugle i leg. 'Legen' foregik stort set hele tiden over os, men dog så langt ud til siderne, så de forsvandt..."

Nytårsaftnen havde ejeren af diskotek "Josephine" i Rødding opstillet en laserprojektør. Den skulle være en særlig markering af nytåret og samtidig reklamere for diskoteket. Lyset fik stor opmærksomhed - ikke mindst takket være en aktiv repræsentant fra foreningen IGAP og en massiv omtale i avisen JyskeVestkysten.

I løbet af kun få dage blev sagen blæst ud af proportioner, og JyskeVestkysten kunne berette om uforklarlige bilstop, lys der kredsedede om flagstænger, bilister der blev forfulgt af ufoer og meget mere.

Sagen kulminerede tirsdag den 19. januar 1999 med et læsermøde - arrangeret af JyskeVestkysten - på Hotel Vejen Gæstgivergård. Her fortalte "eksperterne" fra foreningen IGAP mere end 100 fremmødte om besøg fra rummet, telemeterskiver og meget andet.

Men hvordan kunne det gå til, at et projektørlys fra et diskotek kunne udvikle sig til en omfattende sag med stor medieomtale, læsermøde og megen mystik? Det vil jeg i denne artikel forsøge at give et svar på.

God timing

Diskotek Josephine i Rødding (Sønderjylland) var velforberedt til nytårsaftnen. Man havde af et italiensk udlejningsfirma lejet en laserlyspjektør, som natten mellem den 31. december 1998 og den 1. januar 1999 blev brugt som

blikfang for diskoteket. Anlægget bestod af to enkeltprojektører, der begge lyste op i himlen, samtidig med at de uafhængigt af hinanden bevægede sig rundt i cirkelmønstre.

Timing var god! Mange danskere var ude, og da projektørlyset desuden var synligt i et stort område af Sønderjylland, blev det set af mange.

I løbet af natten og den efterfølgende dag kimede telefonen i SUFOI's Alarmcentral, og vi mod-

træk fænomenet ens, og Verner Møller (som passede vores Alarmcentral) kunne hurtigt konstatere, at der måtte være tale om en masseobservation af et projektørlys. På daværende tidspunkt vidste SUFOI endnu ikke, at projektørlyset stammede fra diskotek Josephine i Rødding. Men ud fra observatørernes angivelse af observationsretningen skønnede Verner, at projektørlyset kunne befinde sig et sted i nærheden af byen Gram (som ligger knapt 10 km syd for

Røding). Dette var derfor udgangspunktet for vores videre efterforskning.

Allerede den 1. januar 1999 udsendte SUFOI en pressemeddelelse til de lokale medier i Sønderjylland (herunder også JyskeVestkystens redaktion i Esbjerg).

Af pressemeddelelsen fremgik det, at SUFOI via Alarmcentralen havde modtaget omkring 40 henvendelser om det samme

himmelfænomen, og at vi mente, at der måtte være tale om et projektør- eller laserlys. Det fremgik også, at vi vurderede, at projektørlyset kunne stamme fra området ved Gram.

Uheldigvis bragte vores videre efterforskningsarbejde os en smule på afveje. Ifølge en ansat på Høkerkroen (som ligger i den lille by Fole, ca. 5 km nordvest for Gram) havde de nytårsnat haft et projektørlys kørende. Senere viste denne oplysning sig dog at være forkert - men på daværende tidspunkt havde vi endnu ikke hørt om

tog omkring 40 opringninger på fænomenet. De efterfølgende dage fik vi også indrapporteringer via hjemmesiden.

En observatør beskrev fænomenet således:

"De to objekter lignede diffuse lyskegler...som kredsedede omkring hinanden og flaksede frem og tilbage med meget varierende hastighed - som fugle i leg. 'Legen' foregik stort set hele tiden over os, men dog så langt ud til siderne (eller ned), så de forsvandt."

Observatørerne beskrev i store

AF TOKE HAUNSTRUP

diskotek Josephine. Vi konkluderede derfor, at projektørlyset måtte stamme fra Høkerkroen. Med denne viden kunne vi så fortælle en journalist fra JyskeVestkystens redaktion i Esbjerg, at vi havde opklaret sagen. Søndag den 3. januar 1999 bragte avisen så en notits med overskriften "En ufo? Nej, en kro".

Allerede den 5. januar 1999 kunne avisen bringe en ny notits om hændelsen. Denne notits var affødt af en henvendelse fra diskotek Josephine, som gjorde Jyske - Vestkystens redaktion opmærksom på, at laserlyset i virkeligheden kom fra dem. Ann Alonso fra Josephine udtalte til avisen:

"Vi kan egentlig ikke forstå den megen mystik om sagen, for vi bad allerede inden jul politiet om en tilladelse til arrangementet. En tilladelse, som vi fik."

Med dette skulle man jo så tro, at sagen var afsluttet. Men først nu begynder historien...

IGAP på banen

JyskeVestkysten bragte mandag den 6. januar i sin sektion for Vejen en artikel med overskriften "Hun blev fulgt på arbejde af en ufo". I artiklen fortæller journalist Bent Andersen om en kvinde fra Vejen. Hun havde en besynderlig oplevelse nytårmorgen, da hun kørte til arbejde i Ribe. To lysende, runde genstande fulgte hende

hele vejen i tre-fire meters afstand. Til Bent Andersen fortæller hun:

"De svævede ud for vinduet i førersiden. En enkelt gang bevægede de sig om bag bilen, men de kom tilbage igen. I begyndelsen troede jeg, det var reflekser i ruden eller i sidespejlet, men da jeg kom ud på Skodborghusvej, hvor der var buldrende mørkt og ingen trafik, blev jeg klar over, at der faktisk befandt sig to lyskugler lige ved siden af mig."

En familie fra Føvling (som ligger 10-15 km nordvest for Rødding) kunne i JyskeVestkysten den 7. januar berette om en lignende oplevelse: De var også blevet "fulgt" af to lysende genstande i kort afstand. Familien var til bens og på vej hjem fra Føvling.

En observatør fra Holsted Stationsby observerede også fænomenet. I artiklen citeres han for at have sagt:

"Jeg tror ikke en pind på ufoer, men det her, det kan jeg ikke forklare. Der var ikke nogen lyskegle, så det kan ikke være en projektør eller laserlys."

Med hensyn til det sidste er det en klassisk misforståelse, at man altid kan se lyskeglen fra et projektørlys. Tværtimod er det ofte tilfældet, at man ikke kan se lyskeglen - hvilket tit snyder observatørerne.

Fælles for alle de observatører, JyskeVestkystens journalister havde talt med, var, at de havde set to

runde eller ovale lyspletter, som bevægede sig rundt på himlen. Tilsyneladende det selvsamme projektørlys, som SUFOI modtog en lang række henvendelser på.

Flere af observatørerne oplevede det, som om lysene befandt sig tæt på. Dette er imidlertid ikke i sig selv nogen indikation på, at der har været tale om et usædvanligt fænomen, idet vores erfaringer og undersøgelser har vist, at det i mørke er ganske umuligt at vurdere afstande. En observatør af et naturligt himmelfænomen vil derfor sandsynligvis tage fejl, hvis han/hun mener at kunne angive en afstand. Kun hvis fænomenet har bevæget sig ind foran eller bagved en anden genstand (fx et træ), vil man som observatør kunne sige noget om afstanden (se også artiklen i *UFO-Nyt* nr. 4/95 side 4-6 om evnen til at bedømme afstande).

Fredag den 8. januar optræder IGAP for første gang i diskussionen. JyskeVestkystens journalister Bent Andersen og Steen Rasmussen har talt med Egon Dalsgaard fra IGAP. Han afviser snakken om et laserlys med ordene:

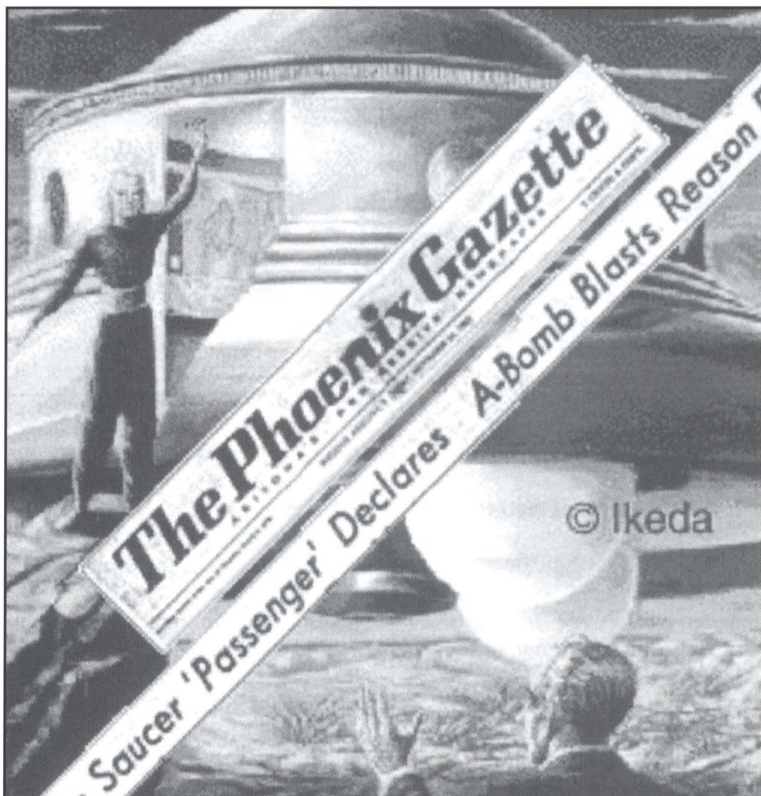
"En laserstråle kan mange flotte ting, men den kan for eksempel ikke sno sig rundt om en flagstang, sådan som jeg har fået det beskrevet. Den kan heller ikke flyve hele kompasset rundt...Som jeg ser det, er der ingen tvivl om, at aktiviteterne nytårmorgen skyldes to såkaldte telemeterskiver, som er sendt ud fra en større ufo, en rekognosceringstallerken, for at gøre observationer (sic!)."

For Egon Dalsgaard er der altså ingen tvivl - sønderjyderne har haft besøg af rumskibe.

Med hensyn til Egon Dalsgaards argumenter for, at der ikke skulle være tale om laserlys, kunne det være interessant at vide mere om de lys, der angiveligt skulle have snoet sig rundt om en flagstang. Dette lyder i sig selv besynderligt, men SUFOI's erfaringer med rapportarbejdet har vist, at man altid skal være forsigtig med at tolke observatørers udsagn.

Hvad angår argumentet om, at et laserlys ikke kan flyve hele kompasset rundt, er dette forkert. Står man tilstrækkelig tæt på projektøren, vil man sagtens kunne se projektørlyset bevæge sig rundt over hele himlen ("flyve hele kompasset rundt", som Dalsgaard udtrykker det).

Skriverierne fortsætter de følgende dage. I en artikel (også fra den 8. januar) med overskriften

"Mystiske 'ufoer' samlede planet-nyt" får Egon Dalsgaard over for journalist Bent Andersen lejlighed til at uddybe sin vurdering af hændelserne og ufosagen generelt. Dalsgaard fortæller bl.a.:

"Jorden får tit besøg af væsener udefra. De betjener sig af tre typer fartøjer, nemlig nogle kolossalt store moderskibe, nogle mindre og langt mere manøvrede rekognosceringsfartøjer bemandede med tre-fire personer, og endelig disse små, fjernstyrede telemeterskiver. Det er sådan nogle, der optrådte på himlen over Vejen og Brørup nytårsmorgen. Man må gå ud fra, at de samler informationer, som sendes til videre behandling på den planet, de kommer fra."

Agurketid i januar?

En væsentlig årsag til, at sagen med projektørlyset fra diskotek Josephine i Rødding kunne udvikle sig, som den gjorde, skal nok findes i JydskeVestkystens stærke engagement i sagen. Alene i perioden fra den 3. januar til den 20. januar nåede avisen at bringe 16 artikler eller notiser om sagen - i gennemsnit én om dagen! Otte af disse artikler er skrevet af Bent Andersen, som er journalist ved JydskeVestkystens redaktion i Vejen.

Gennem sin behandling af sagen udviser JydskeVestkysten en usædvanlig høj grad af mangel på evne til kritisk stillingtagen til de oplysninger, avisen formidler videre. Fx stiller Bent Andersen ikke i sine interviews ét eneste kritisk spørgsmål til Egon Dalsgaard. Når Dalsgaard eksempelvis fortæller om fjernstyrede telemeterskiver, rekognosceringsfartøjer, og væsener der indsamler informationer til videre behandling på deres planet, kunne man eksempelvis fristes til at spørge ham, hvor han dog har alle disse oplysninger fra. I stedet for at forholde sig til det, der bliver sagt, videregiver JydskeVestkystens journalister blot de informationer, de får fra Egon Dalsgaard. På dette punkt minder det i høj grad om "mikronfonholderi".

Samarbejdet mellem IGAP og JydskeVestkysten kulminerer om aftenen den 19. januar 1999 med et "ufo-møde". Dette møde afholdes på Hotel Vejen Gæstgivergård, og JydskeVestkysten står som arrangør. Foredragsholdere var IGAP-folkene Egon Dalsgaard og H.C. Petersen. I sit referat af mødet (bragt i JydskeVestkysten den 20.

januar) skriver Bent Andersen bl.a.:

"Meningen (med mødet /red.) var, at ufo-eksperterne H.C. Petersen og Egon Dalsgaard fra den danske afdeling af den internationale ufo-organisation IGAP skulle søge at forklare, hvad det var, der dansede på himlen over Sydjylland nytårsnat og nytårsmorgen."

Længere inde i artiklen kunne man så læse, at IGAP-folkene på mødet gentog forklaringen med telemeterskiverne.

Om H.C. Petersen skriver Bent Andersen:

"...H.C. Petersen er pensioneret major og flyveleder fra Flyvevåbnet. Han så sit livs første ufo i 1947. Han har været i den heldige position at kunne kommandere jagerfly på vingerne for at kigge på ufoer højt på himlen, og han har i en periode på ti år haft en såkaldt telemeterskive til at ligge i et syltetøjsglas i sin kælder. (Sic!)"

Bemærk, at det lykkes journalisten at viderebringe en historie om en telemeterskive i et syltetøjsglas, uden så meget som at sætte blot et lille spørgsmålstegn ved historiens rigtighed!

Om JydskeVestkystens motivation for at afholde mødet, skriver Bent Andersen: "Fordi folk havde krav på at få besked." Hvis dette virkelig var tilfældet, kan man spørge, hvorfor avisen så kun inviterede folk fra IGAP til at tale. Eksempelvis kunne man også have kontakten SUFOI - som allerede var på banen med en pressemedde-

lelse om projektørlyset den 1. januar (altså nogen tid før observationerne blev til en stor sag i JydskeVestkysten). Eller man kunne have inviteret ejerne af diskotek Josephine med, så disse kunne have fortalt om deres projektørlys. Så kunne mødedeltagerne have fået en bred orientering og en nuanceret diskussion - i stedet blev de spist af med IGAP's ensidige fortolkning af tingene.

Mødet var i øvrigt - målt på deltagerantallet - en succes: Ved mødet deltog 120, og avisen måtte afvise 100 læsere pga. pladsmangel. Disse tal siger noget om, hvor stor en interesse sagen må have vakt i området.

Den kedelige sandhed har trange kår

Med denne sag har vi set, hvordan en masseobservation af et kendt fænomen (i dette tilfælde et projektørlys) kan udvikle sig til en omfattende mediebegivenhed, der kan efterlade det indtryk hos folk, at der er forekommet en højest usædvanlig og uforklarlig hændelse.

Søger man en forklaring på, hvordan det kunne gå så vidt, vil jeg pege på tre forhold:

1) JydskeVestkystens store engagement (de mange skrivelser og afholdelsen af et læsermøde). Med sin dækning af sagen - som noget mystisk og uforklarligt - har JydskeVestkysten ikke blot holdt sagen i live, men har også vækket mange

Ufo årsag til strømsvigt?

Det var det værste strømsvigt i Brasilien i 15 år, siger officielle kilder. Sent om aftenen den 11. marts 1999 svigtede strømforsyningen over det meste af landet, hvilket påvirkede ni stater og storbyerne Rio de Janeiro og Sao Paulo. Omkring 60 mio. mennesker var uden strøm i omkring fire timer.

Den officielle forklaring var, at et lyn slog ned i Bauru transformatorstationen i staten Sao Paulo. Det forårsagede en kædereaktion, som hurtigt fik det meste af landets strømforsyning til at bryde sammen.

Ufologen Thiago Luiz Tichetti påstår, at det var noget helt andet, der skete. Tichetti fortæller, at en Joao Carlos dos

Santos stod uden for sit hus og betragtede den overskyede himmel, kort før strømsvigtet skete.

"På det tidspunkt så han tre mærkelige glødende objekter. De var sølvfarvede og større end et fly og svævede lavt over de luftledninger, som går fra vandkraftværket i Itaipuh til Sao Paulo," oplyser Tichetti. Objekterne fløj derefter væk med en høj hastighed, omkring det tidspunkt hvor strømmen forsvandt.

Andre ufologer i Brasilien vil nu finde andre øjenvidner for derved at fastslå, om der virkelig er nogen sammenhæng mellem strømsvigtet og uføfænomener. □

Kilde:

CNI News, vol. 5, nr. 2/-for

sønderjyders interesse og forundring.

2) Den aktive indsats, som Egon Dalsgaard og H.C. Petersen fra IGAP har udøvet. De to er i Jydske Vestkysten fremstået som fagkundskaben og eksperterne på ufoområdet. For læsere, der ikke kender til den danske ufoscene - og det er nok flertallet - vil Dalsgaard og Petersen fremstå som autoriteter på ufoområdet og som folk, hvis udtalelser man derfor kan stole på.

3) "Den kedelige sandhed". Til trods for at SUFOI allerede den 1. januar udsendte en pressemeddelelse med forklaringen på sagen, druknede vores budskab i strømmen af observationer og snak om rumskibe. Dette skyldes nok ikke mindst, at vi med historien om et projektørlys fra et diskotek i Rødding på forhånd havde alle odds imod os. Det er simpelthen for

kedeligt!

Dette var således historien om, hvordan en fjer kan blive til fem høns. Det er ikke første gang, at dette er sket - og det bliver næppe heller sidste gang. Vi kunne blot ønske os, at vi i SUFOI kunne bli-

ve bedre til at tackle sådanne sager i opløbet og få dem bragt "ned på jorden" (i nærmest bogstaveligste forstand), inden de udvikler sig til noget stort. □

Efterlysning

Vi har mange gode beretninger om laserlys, men SUFOI's Fotoafdeling savner fotos, der viser, hvordan laserlysene kan optræde på nattehimmelen. Har du gode billeder af dette, vil vi meget gerne låne dem. Kontakt venligst SUFOI's Fotoafdeling, v/Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, 4100 Ringsted.

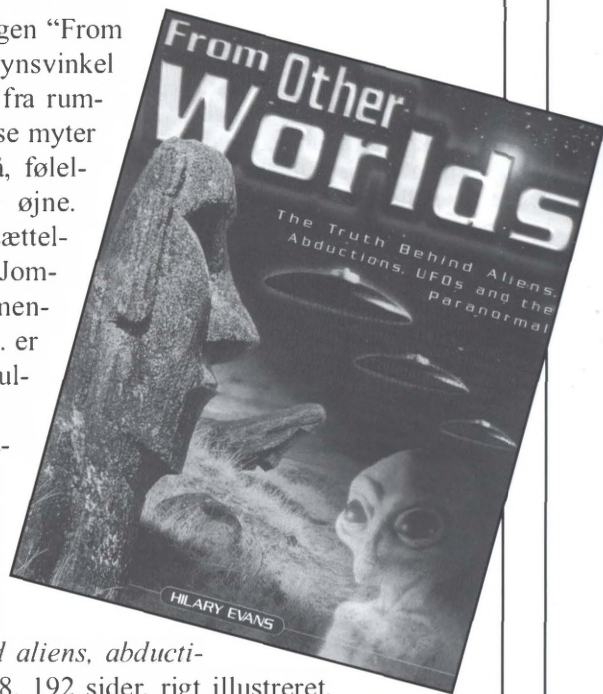
Fra guder til aliens

Flere millioner amerikanere har været bortført af fremmede væsner. Andre er slet ikke jordmennesker, men Stjernemennesker (Star People) - dvs. aliens i menneskeskikkelse. Hvad foregår der egentlig?

Det giver Hilary Evans sit kvalificerede bud på i bogen "From Other Worlds". Ud fra en psykologisk og kulturel synsvinkel gennemgår Hilary de mange beretninger om besøg fra rummet - lige fra møder med guder og engle i de religiøse myter til vore dages uhyggelige bortførelser udført af små, følelseskolde, fosterlignende aliens med store, skæve øjne. Undervejs i bogen behandles emner som djævlebesættelser, skytsengle, spøgelses, magiske/okkulte ritualer, Jomfru Maria visioner og kontaktpersoner. Hilary dokumenterer, hvorledes mange møder med rumvæsner o.lign. er psykologiske oplevelser udløst af personlige kriser, kulturelle begivenheder og film/tv.

"From Other Worlds" bør læses af alle ufointererede. Og så er den smukt boghåndværk: Et flot, flot layout med mere end 200 illustrationer, de fleste i farve, er alene grund nok til at anskaffe dette hovedværk.

Hilary Evans: *From Other Worlds. The truth behind aliens, abductions, UFOs and the paranormal*, Carlton Books 1998, 192 sider, rigt illustreret, hardback i stort format.

Bestil denne flotte bog ved at indbetale kr. 250 + kr. 15 (porto) i alt **kr. 265** på giro 9 11 77 25, Postboks 6, 2820 Gentofte.
Skriv bestillingsnummer **B-030** på modtagerdelen.

Korncirkel i dogmefilm

I sommeren 1998 blev en korncirkel fremstillet på Lolland som led i et eksperiment. Korncirklen kunne samtidig anvendes i Søren Kragh-Jacobsens succesfilm "Mifunes sidste sang", der foreløbig er set af over 200.000 danskere og solgt til mere end 35 lande.

Efter tre år med korncirkler på Lolland optrådte der ingen i 1998. Der var i dagspressen blevet efterlyst en landmand, der ville stille et lille stykke kornmark til rådighed for et eksperiment, som skulle vise, hvor nemt man kunne producere en korncirkel.

I juli kom jeg i kontakt med godsejer Claus Jørgensen på Søllestedgård. Her havde man en hvedemark, hvor eksperimentet kunne udføres.

Sammen med en god ven, Filip Steenholdt, gik jeg i gang med det praktiske arbejde en søndag aften i

slutningen af juli 1998. Der er mere udførligt berettet om detaljerne i *UFO-Nyt* nr. 4/98, ligesom en beskrivelse kan ses på SUFOI's hjemmeside.

Vellykket eksperiment

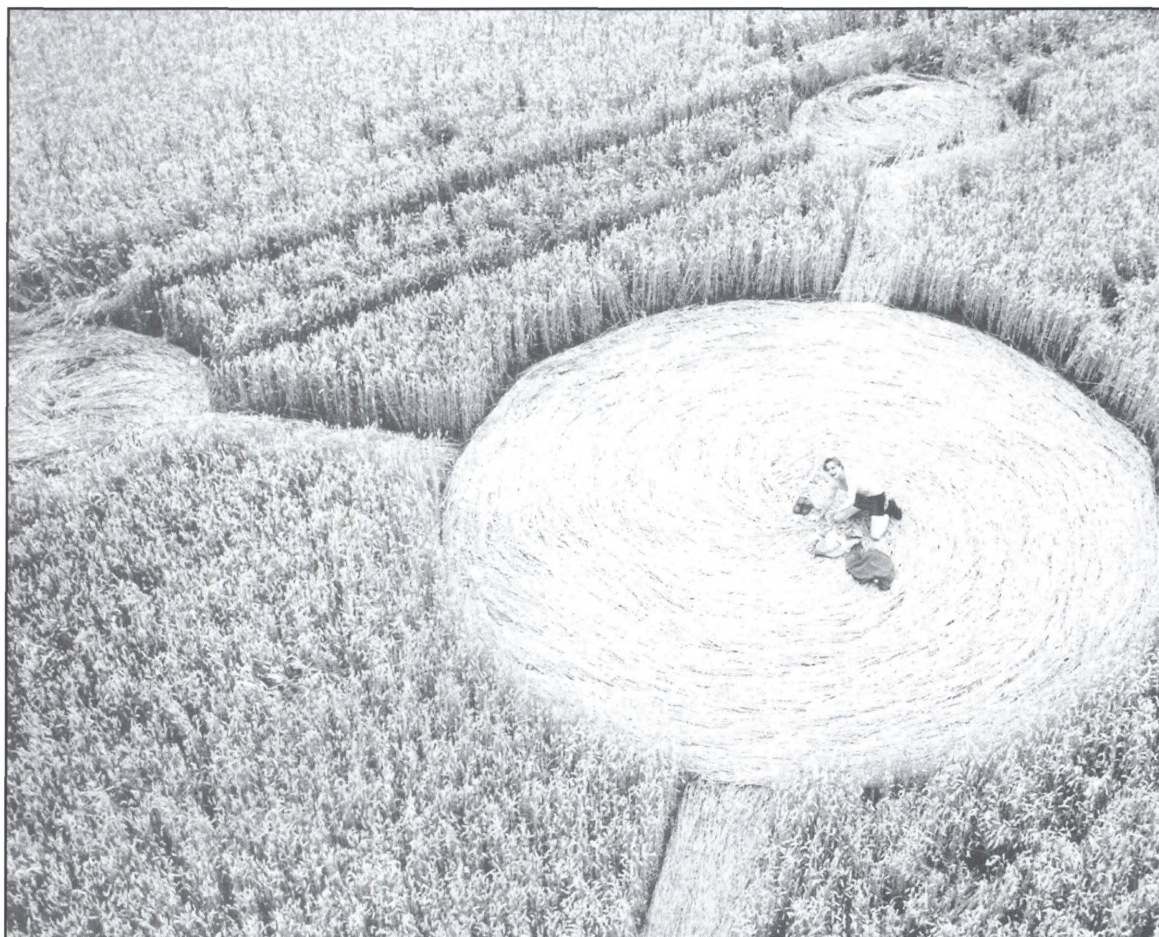
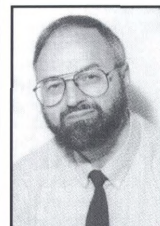
Med et trædebræt fik vi lavet cirkler og de tilhørende gange, så aftegningen efter ca. 1 1/2 times arbejde var til vores tilfredshed. Eksperimentet lykkedes, og det blev denne gang på Lolland påvist, hvor nemt man med enkle redskaber kan konstruere en kompleks aftegning i en mark.

Filminstruktøren Søren Kragh-Jacobsen var i samme periode i gang med optagelserne til den 3. danske dogmefilm "Mifunes sidste sang". En væsentlig del af de fem ugers intense optagelser foregik på og i nærheden af en gammel nedlagt landbrugsejendom på Nordlolland. På Lolland er der fladt, men højt til himlen, som Søren Kragh-Jacobsen siger det.

Korncirkel i dansk spillefilm

Der indgår en korncirkel i en central scene i filmens slutning, og det var

AF OLE
HENNINGSEN

(Foto:
Nimbus Film)

Kameraholdet i luften over korn-cirklen. Holdet boede under optagelserne sammen på Lolland, og når vejret tillod det, var der lejrbrøl om aftenen, hvor Søren Kragh-Jacobsen blev lokket til at tage sin guitar frem og spille bl.a. "Mona, Mona...". Ikke at han kunne huske hele teksten, men det kunne til gengæld hans yngre medarbejdere!
(Foto: Ole Henningsen)

Filminstruktøren Søren Kragh-Jacobsen og SUFOI's Ole Henningsen i den færdige korncirkel inden optagelserne starter. Søren Kragh-Jacobsen interesserer sig ikke specielt for ufoer. Men som han udtrykker det, da vi en sommermorgen i 1998 før filmoptagelserne går gennem korncirklen: "Tilværelsen, som den former sig, kan ofte virke lidt for rationel. Vi mangler ofte spontanitet og en ekstra dimension i vor dagligdag."
(Foto: Ole Henningsen)

derfor en ekstra spændende og interessant dimension af vort eksperiment, at korncirklen rent faktisk kunne indgå i filmten. Filmholdet fra Nimbus Film stillede med en lift, der gjorde det muligt at se og tage billeder af aftenningen fra en pæn højde.

Filmens handling tager sit udgangspunkt i, at man ikke kan lyve sig fra sin fortid. På sin bryllupsnat modtager den unge, smarte forretningsmand, Kresten (spillet af Anders W. Berthelsen) en opringning med besked om, at hans far på Lolland er død. Men Kresten har lige glemt en enkelt detalje: Ingen i hans nye svigerfamilie kender til hans fortid med en ældre retarderet bror, Rud (fremragende spillet af Jesper Asholt) på en gammel, forfalden bondegård på landet.

Alle er fulde af løgn - nogle mere end andre, kan stå som en undertitel på filmens handling. Dette tema er også indeholdt i Krestens forsøg på at holde sammen på fortiden uden at miste nutiden. Om det lykkes for ham, må man se filmen for at erfare.

For Rud er det lidt af en åbenbaring, da Kresten kommer til Lolland og får ansat en ung, smuk husbestyrerinde. Rud er ikke i tvivl om, at hun er "hans Linda" fra tegneserien Linda og Valentin, og han fortæller hende - og alle andre - med stor iver om "lysene fra himlen, der lander ude i kornmarken".

Hvordan handlingen videre skrider frem, skal ikke røbes her. Blot kan det nævnes, at korncirklen dukker op i en flot, central scene i filmens slutning.

Herom skriver filmanmelderen Ebbe Iversen i Politiken, at filmen indeholder frydefuldt uventede indfald, fx et utroligt smukt billede, der næsten til slut giver en overrumplende dimension til Ruds optagethed af ufoer.

DOGME III

Alle er fulde af løgn - nogle mere end andre

Korncirklen optræder også i filmens logo DOGME III.
(Foto: Nimbus Film/Scanbox)

Gamle søfolk afliver myte

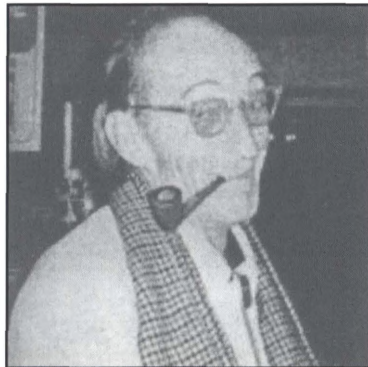
Den 28. oktober 1943 kl. 17.15 blev de store elektromagnetiske generatorer tændt på den amerikanske destroyer USS Eldridge i flådehavnen i Philadelphia. En grøn tåge lagde sig omkring skibet. Kort efter forsvandt tågen - og Eldridge begyndte også at forsvinde! I vandet sås omridset af et skibsskrog. Få sekunder senere blev havneområdet oplyst af et kraftigt, blåt lys - og skibet var væk! Sekunder senere dukkede Eldridge op i havnen i Norfolk, Virginia, mere end 600 km borte og blev observeret her i adskillige minutter. Så forsvandt Eldridge på mystisk vis fra Norfolk og vendte tilbage til Philadelphia. De fleste sømænd på USS Eldridge blev frygteligt syge. Nogle forsvandt i den blå luft og andre blev sindssyge.

Sådan lyder den sædvanlige historie om Philadelphia Eksperimentet (eller Project Rainbow), som den amerikanske flåde angiveligt skulle have gennemført for at gøre flådefartøjer usynlige for tyske ubåde. Ifølge andre beretninger beviser Philadelphia Eksperimentet, at den amerikanske flåde i 1943 havde held med at foretage tidsrejser og teleportation.

Myten om Philadelphia Eksperimentet tog form i slutningen af 1950'erne, da den blev omtalt af Morris K. Jessup (1900-1959) i bogen "The Case for the UFO" (1955). Jessup tilskrev historien en Carlos Miguel Allende, som angiveligt opholdt sig på handelsskibet *SS Andrew Furuseth* i Norfolk Flådehavn, da USS Eldridge dukkede op og forsvandt. Igennem årene har myten fået nyt liv i adskillige bøger og et par spillefilm.

I *UFO-Nyt* 4/95 skrev Ole Jonny Brønne en glimrende artikel om Philadelphia Eksperimentet og beskrev bl.a., hvad projektet egentlig gik ud på. USS Eldridge skulle ligesom mange andre destroyere, der beskyttede konvojer under Anden Verdenskrig, have installeret udstyr, som kunne afmagnetisere skibsskroget så meget, at det ikke tiltrak magnetiske miner. Skibet blev således "usynligt" for magnetiske miner o.lign., men skibet var stadig synligt for det menneskelige øje, radar og undersøisk lytteudstyr. Ole Jonny Brønne konkluderede i sin artikel, at den dramatiske historie om Philadelphia Eksperimentet er fri fantasi. Nye oplysninger i sagen støtter denne konklusion.

For nylig mødtes 15 medlemmer

Hovedmanden bag myten om Philadelphia Eksperimentet er Carl Meredith Allen alias Carlos Miguel Allende (1925-1996). Han overbeviste forfatteren Morris K. Jessup om, at han havde været vidne til USS Eldridges teleportation. I 1969 indrømmede Allende, at historien var opdigtet!

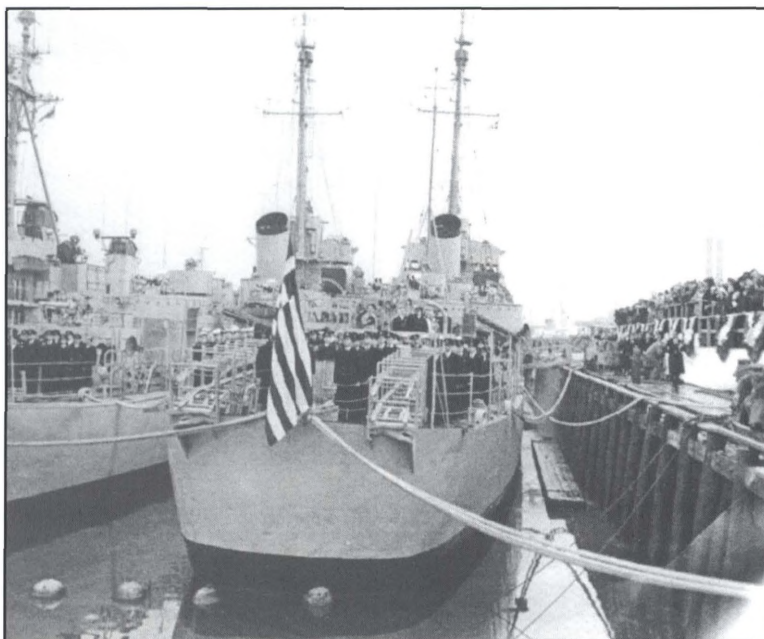
fra besætningen i Atlantic City, New Jersey, til deres første genforening i 53 år. Her udvekslede de historier om Eldridge, både sande og myter. De er enige om, at eksperimentet aldrig har fundet sted. Og ikke nok med det: De siger, at USS Eldridge aldrig var fortøjet i Philadelphias Flådehavn og aldrig har været i havnen.

Bill Van Allen, 84 år, kaptajn på USS Eldridge i 1943 og 1944 sagde til avisen *Philadelphia Enquirer*:

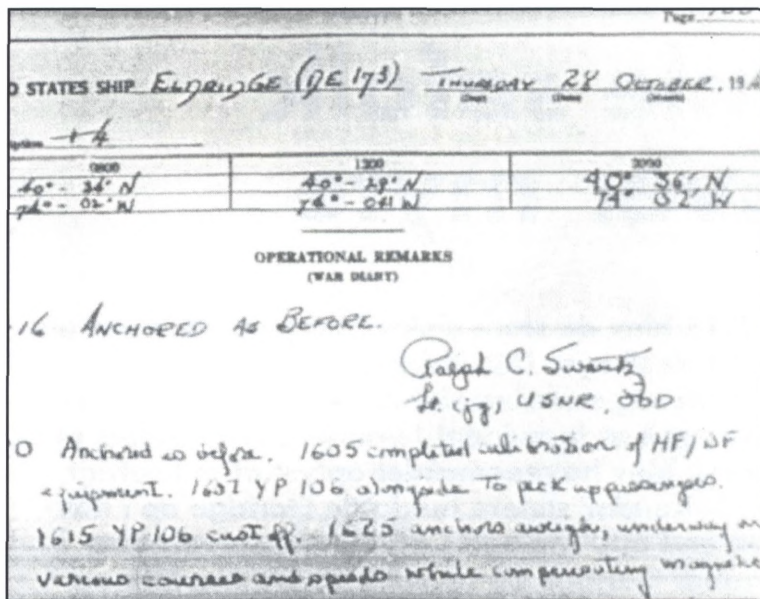
"Jeg har ikke den ringeste ide om, hvordan disse historier dukkede op."

På "Naval Historical Center" får man hvert år rigtig mange henvendelser om Philadelphia Eksperimentet, og arkivarerne har forgæves ledt efter dokumenter, som kan bekræfte

AF
KIM MØLLER
HANSEN

"USS Eldridge" DE-173 (Destroyer Escort) og søsterskibet "USS Garfield Thomas" DE-193 ligger her i Boston Flådehavn, Massachusetts, da skibene blev overdraget til den græske flåde den 15. januar 1951. Skibene tjente i den græske flåde under navnene "Leon" og "Panther" indtil for få år siden. (Foto: U.S. Department of State/O'Donnell)

eksperimentet. Til gengæld har man fundet logbøgerne for både USS Eldridge og SS Andrew Furuseth. Af logbogen for USS Eldridge fremgår det, at destroyeren aldrig har været i Philadelphia i perioden august-december 1943.

Logbogen for SS Andrew Furuseth dokumenterer, at Eldridge og Andrew Furuseth ikke på noget tidspunkt har været i Norfolk på samme tid. I arkivet findes også et brev fra William S. Dodge, der i 1943 var kaptein på Andrew Furuseth. Han

benægter kategorisk, at han eller besætningen så noget usædvanligt, da de lå i Norfolk med SS Andrew Furuseth.

Ovennævnte facts vil dog næppe anfægte myteskaberne - for mon ikke de amerikanske myndigheder tilbageholder de dokumenter, som kan bevise, at Philadelphia Eksperimentet fandt sted, og at lignende forsøg finder sted den dag i dag i dybeste hemmelighed!

Logbøgerne for USS Eldridge og SS Andrew Furuseth viser, at Eldridge aldrig har været i Philadelphia Flådehavn, og at de to skibe aldrig har ligget i Norfolk Flådehavn på samme tid. USS Eldridge blev søsat i august 1943 i New Yorks Flådehavn, og efter en række prøvesejladser omkring Bermuda i september til medio oktober, vendte skibet hjem til New York. Herefter skulle Eldridge efter et kort ophold i Norfolk den 2.-3. nov. eskortere en konvoj til Casablanca, som man nåede den 22. november. I december var Eldridge hjemme i New York igen. SS Andrew Furuseth deltog i flere konvojer: Fragtskibet forlod Norfolk den 25. oktober og ankom til Middelhavet den 12. november. Her blev skibet indtil den 17. januar 1944. (Foto: Naval Historical Center)

Kilder:

Jerome Clark: *The UFO Encyclopedia. The Phenomenon from the Beginning. Volume 1: A-K*, Omnigraphics 1998.

CNI News, vol. 5, nr. 3, 1999/-for.

Naval Historical Centers

hjemmeside:

www.history.navy.mil/faqs/

Philadelphia Experiment from A-Z:

www.wincom.net/softarts/philexp.html

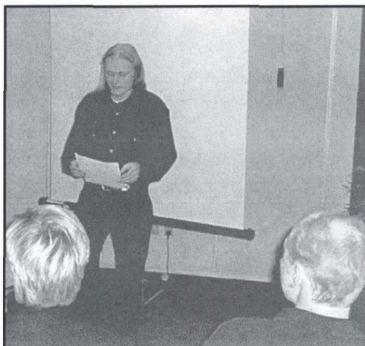
Debat og nye tiltag

AF TOKE HAUNSTRUP

Toke Haunstrup bød velkommen ved det åbne møde lørdag den 13. marts, hvor temaet var "SUFOI og rumskibene". (Foto: Kim Møller Hansen)

Søndag den 14. marts afholdt SUFOI det halvårslige repræsentantskabsmøde. På mødet blev Flemming Rasmussen (Århus) valgt som nyt medlem af bestyrelsen. Han indtager pladsen som næstformand efter Michael Linden-Vørnle, der ønskede at trække sig af private årsager. Bestyrelsen består derfor nu af Peter Nørgaard og Flemming Rasmussen (næstformænd) og Toke

Hvis nogen ved noget om dansk ufologi og ufologiens historie i det hele taget, så er det disse to herrer: journalist Per Borgaard (tv.) og bibliotekar Willy Wegner. Deres velskrevne artikler og bøger om ufoer er god medicin mod ufohysteri. Willy Wegner fortalte om Dansk Skeptiker Forening og om det at være skeptiker. Se iøvrigt også hjemmesiden: www.skeptica.dk. (Foto: Kim Møller Hansen)

Haustrup (formand).

Flemming Rasmussen er - foruden nyt medlem af bestyrelsen - også nyt medlem af repræsentantskabet. Flemming har dog tidligere været medlem af repræsentantskabet, men har gennem en årrække holdt en pause fra ufoarbejdet. I dag er han atter meget aktiv og oversætter bl.a. engelske artikler til *UFO-Nyt* og er ny webmaster for SUFOI's hjemmeside på Internet.

Af andre resultater fra mødet kan bl.a. nævnes, at der blev nedsat en lille arbejdsgruppe, som skal arbejde med visionerne for SUFOI's hjemmeside. Internettet er som bekendt et hastigt voksende medie, og man kan forestille sig, at SUFOI's hjem-

meside i fremtiden vil blive en af foreningens primære aktiviteter til formidling af oplysninger om ufo-fænomenet. Allerede i dag har tusindvis af Internet-surfere besøgt vores hjemmeside, og mange af observationsindberetningerne til SUFOI kommer via hjemmesiden.

I forlængelse af lørdagens debat om SUFOI og rumskibshypotesen blev det på repræsentantskabsmødet diskuteret, hvorvidt SUFOI's formålsparagraf er tidssvarende. Forskellige holdninger og meninger blev fremført i diskussionen, og det blev besluttet, at en gruppe på fire skal arbejde videre med spørgsmålet. Det er så tanken, at arbejdet skal munde ud i en eventuel ny formåls-

paragraf, som så kan tages op til diskussion og afstemning på repræsentantskabsmødet i september.

Religionshistorikeren Mikael Rothstein fortalte om fremkomsten og udviklingen af ufo-myten og belyste årsagerne til, at ufoer ofte opfattes som rumskibe. Rothsteins ideer og konklusioner ligger iøvrigt tæt op ad Hilary Evans' religions-sociologiske betragtninger, som man kan læse mere om i bogen "From Other Worlds." (Foto: Kim Møller Hansen)

Mange henvendelser til SUFOI

Året igennem får SUFOI en lang række henvendelser fra private, der ønsker nærmere oplysninger om ufoer. En anden form for henvendelser kommer fra medierne, som ønsker vor medvirken i radio- eller tv-udsendelser - dels fordi SUFOI's medlemmer kan levere godt og spændende stof på en seriøs måde, dels fordi medierne på læseres/lytteres og seeres vegne er nysgerrige om vore aktiviteter.

På visse tidspunkter af året kommer der virkelig mange henvendelser fra skoleelever, der som projektopgave har valgt at skrive om ufoer. Ofte bliver de meget overraskede over, hvor svært et sådant stof egentlig kan forekomme, når først man dykker dybere ned i emnet. Mange skoleelevers spørgsmål kan umiddel-

bart besvares ved læsning af vor hjemmeside på internet. Men ofte vil eleverne gerne have en mere personlig vinkel på emnet og tager derfor kontakt til SUFOI's lokale repræsentant. Denne bliver så interviewet, så der er noget at præsentere for kammeraterne hjemme i klasselokalet.

Vi er i SUFOI meget glade for alle disse henvendelser. De giver os anledning til at fortælle om foreningens arbejde og vort syn på de mangearterede oplysninger om ufo-tildragelser, der dukker op. Har du spørgsmål til SUFOI, så kontakt os på vor hjemmeside på

internet eller pr. brev til vor postboksadresse:

SUFOI, Postboks 6,
2820 Gentofte.

Programvært Anders Bisgaard, DR's Regionalen i Næstved, har Ole Henningsen i studiet i marts 1999 for en spændende snak om ufoer og liv i universet.

Skoleeleverne Kim Due og Andreas Nielsen fra Østfste Skole på Lolland i færd med at interviewe og videofilme SUFOI's lokale repræsentant Ole Henningsen til et projekt om ufoer i foråret 1999.

Kort fortalt

Roswell-ufonaut var en dukke

Joseph Kittinger, et af de første mennesker som sprang ud fra meget stor højde, er enig i de konklusioner, som det amerikanske flyvevåben kom med i en rapport i 1997. En af konklusionerne var, at de testdukker, som flyvevåbnet nedkastede nær Roswell i New Mexico, gav anledning til historier om ikke-jordiske

væsener.

Den 16. august 1960 steg Joseph Kittinger, 32 år og kaptajn i flyvevåbnet samt testpilot, med en heli-umballon op i en højde af ca. 32 km og sprang ud i faldskærm. Som en slags "før-astronaut" var han en del af et pionerprogram, der skulle undersøge, hvordan menneskets

krop reagerede på næsten rumlignende tilstande.

Under Manhigh, Excelsior og Stargazer ballon-projekterne foretog Joseph Kittinger fem flyvninger op i stratosfæren i perioden 1957-1962. Det fleste af flyvningerne foregik fra basen ved Roswell. Men før mennesker blev sendt op for at springe ud fra så stor højde, testede Joseph Kittingers team hele ideen ved at lade dusinvis af menneskelignende dukker i trykdragter blive smidt ud over ørkenen.

I en artikel i *USA Today* (18. august 1998) om Joseph Kittingers karriere beskriver journalisten Tim Friend de forsøg, som Joseph Kittinger omtaler. Et afsnit lyder:

"Kittinger slår en latter op. Dette projekt gav ham en anden form for berømmelse. 'På det tidspunkt havde vi ingen ideer om, hvordan det blev opfattet. Men jeg tror, at disse testdukker var de berygtede ikke-jordiske fra Roswell.'

Den 21. maj 1959 blev en af Joseph Kittingers partnere, kaptajn Dan Fulgham, ramt i hovedet af gondolen. 'Hans ansigt og hoved svulmede voldsomt op,' fortæller Joseph Kittinger.

Joseph Kittinger og Dan Fulgham blev set af flere, da de tog på hospitalet. Flyvevåbnets endelige Roswellrapport siger, at denne hændelse højst sandsynlig er kilden til beretningen om en 'rødhåret kaptajn', der gik sammen med et ikke-jordisk 'væsen' ind på hospitalet.

Joseph Kittinger siger sarkastisk, at hvis ikke-jordiske har besøgt Jorden, ville de nok ikke tage til Roswell, med mindre de var forklædt som gummidukker i flyverdragter."

Dukke brugt til flyvevåbnets ballonprojekter i 1940'erne og 50'erne.
(Foto: USAF)

Kilde:
Kendrick Frazier/*Skeptical Inquirer*,
marts/april 1999/-før:

Kæmpe ildkugle eksploderer over Alaska

Ifølge alaskaavisen *Anchorage Daily News* var i tusindvis af indbyggerne i Alaska vidner til et meget kraftigt lysglimt på himlen og et ledsagende brag sent om aftenen fredag den 8. januar 1999. Videnskaben mener, at det drejede sig om en kæmpe meteorit.

Vidner fortæller, at objektet fløj over det sydlige og centrale Alaska

med en blå, grøn og rød hale efter sig. Omkring kl. 22.25 eksploderede objektet tilsyneladende i et kraftigt flerfarvet lysglimt. Mange minutter senere hørte indbyggerne i Palmer og Wasilla et brag, der var så kraftigt, at husene rystede. Den store forsinkelse mellem lysglimtet og braget skyldes ifølge videnskaben, at meteoritten eksploderede omkring

90 km oppe i atmosfæren. Objektet kan stamme fra meteorsværmen Quadrantiderne, en kraftig årlig sværm med maksimum den 3.-4. januar. Sværmen har sit navn efter et ikke længere anvendt stjernebillede Quadrans Muralis. □

Kilde:
CNI News, vol. 4, nr. 22/-for.

Briterne tror ikke på regeringen i ET-spørgsmål

Ifølge en rapport fra BBC har en undersøgelse foretaget af det populære science fiction magasin *Focus* afsløret, at 50,2 pct. af briterne nu tror på, at der findes liv andre steder i universet. Men overraskende 80 pct. af de adspurgte mente, at den britiske regering ikke ville fortælle dem, hvis den opdagede, at ET eksis-

terer.

“Tro på ikke-jordisk liv er ikke længere forbeholdt de overtroiske,” siger Paul Simpson, redaktør af *Focus*.

Troen på ikke-jordisk liv varierer i de forskellige sociale grupper. Britiske kvinder er noget mere skeptiske end mændene. Briterne i nord er

mere skeptiske end dem i det sydlige England. Ældre er meget mere skeptiske end unge. □

Kilde:
CNI News, vol. 4, nr. 22/-for.

Betty Cash død

Betty Cash, en af de tre personer, som led overlast under en nærobservation ved Huffman i Texas den 29. december 1980, døde i Birmingham, Alabama, på 18-års dagen for hændelsen. Hun havde været syg siden observationen.

Betty Cash så sammen med Vickie Landrum og hendes barnebarn Colby Landrum et meget stort objekt sammen med militære helikoptere på en mørk vej i den østlige del af Texas i Piney Woods. Observationen har siden været kendt under navnet Cash-Landrum-observationen.

Vidnerne blev udsat for stråling og fik alvorlige medicinske problemer såsom forbrændinger, øjensskader, hårtab, diarre og opkastninger. Selv om de og andre så et stort antal militærhelikoptere sammen med objektet, nægtede den amerikanske regering ethvert kendskab til hændelsen. Regeringen nægtede også at yde dem hjælp.

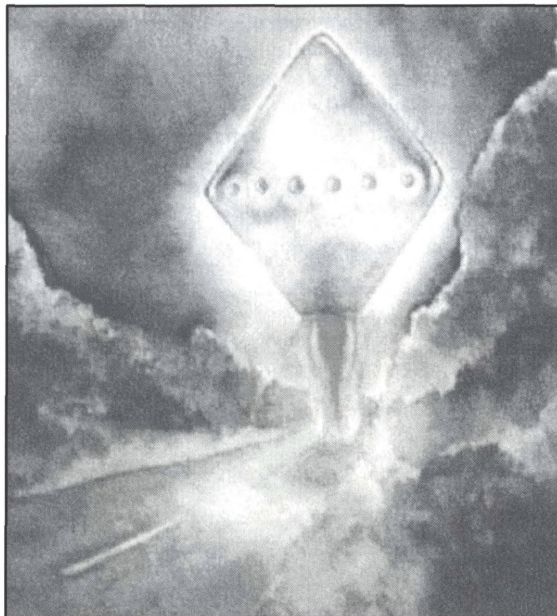
På tidspunktet for observationen havde Betty Cash en forretning nær Dayton, Texas. Efter observationen

blev hun indlagt på hospitalet for at blive behandlet for sine forbrændinger og andre skader. Skaderne var så alvorlige, at hun var nødt til at sælge sin forretning og forlade arbejdsmarkedet. Hendes liv blev en serie af hospitalsindlæggelser, mange af dem på intensivafdeling. Hun fik cancer, som dog blev helbredt. I november 1998 fik Betty Cash et slagtilfælde, og den 29. december døde hun.

Betty Cash kæmpede mod regeringens ufoosporing og gav mange ofre for ufoobservationer nyt håb. Hun var stærkt knyttet til sin familie og venner, og trods sygdom hjalp

hun altid andre, der led af et traume efter en ufoobservation. □

Kilde:
CNI News, vol. 4, nr. 22/-for.

Tre døgns solformørkelse - eller hvad et flot naturfænomen kan føre med sig

Gennem årene har der været slået plat på de store naturfænomener, som fx kometer eller solformørkelser. Nu tæt på indgangen til det 2. årtusinde kunne man måske forvente, at tidligere tiders åndelige formørkelse ville være slut. Men nej, solformørkelsen den 11. august 1999 har igen fået profeterne med dommedagsprofetierne på banen.

I tidsskriftet *ufo-kontakt* kunne man i sept. 1998-udgaven læse en artikel af bladets nestor H.C. Petersen om Ferrada-komet-planeten.

H.C. Petersen bygger sin artikel på materiale modtaget fra en østrigsk gruppe, der beskæftiger sig med den såkaldte "frie energi". Desuden har gruppen i nogle år tydet korncirkler.

Nogle af disse piktogrammer (korncirkelaftegninger) er af den østrigsk gruppe tolket i astronomisk retning. Gruppen mener, at der ligger store omvæltninger forude i form af en stor komet, som vil komme ind i vort solsystem og passere mellem Jorden og Venus. Det vil fremkalde en "dobbelt solformørkelse". (Hvad det så end måtte være!).

Samtidig ankommer så tilsyneladende en asteroide. Og det er især her "problemet" opstår for os på Jorden. Den slår nemlig ned i nærheden af Caribien. Det får Jorden til at tippe med det resultat, at solformørkelsen forlænges i en sådan grad, at vi får tre døgns mørke. Og oplysnin-

gerne holdes naturligvis hemmeligt af videnskaben! (Hvis Jorden tipper, er tre døgns mørke nok ikke det mest nærliggende problem!).

Andre dele af asteroiden slår ned i nærheden af Færøerne. H.C. Petersen skriver i artiklen, at et sådant nedslag kunne tænkes at aktivere den vulkan i Nordsøen, som var aktiv for 500 mio. år siden og aflejrerede, hvad der i dag kendes som moleret på øen Fur i Limfjorden. - Bortset fra den enkle kendsgerning, at enhver geolog vil kunne bekræfte, at moleret på Fur blev dannet for godt 50 mio. år siden! Men hvad, et nul fra eller til i det store regnestykke.

Man bør if. artiklen i *ufo-kontakt* ikke betragte hændelsen som Jordens undergang. Bagefter vil der komme en vidunderlig tid, hvor alle vil få en chance, hvis man allerede har gjort mentale og åndelige forberedelser - især hvis man har læst H.C. Petersens *Kosmisk Nyhedsbrev*.

H.C. Petersen gør godt nok opmærksom på, at man skal spise brød til - lidt i hvert fald, men siger samtidig i sin artikel, at solformørkelsen den 11. august kan gå hen og blive af tre døgns varighed og dække hele Jorden. Men ingen seriøse videnskabsmænd kender tilsyneladende noget til en komet og asteroide, der skulle få de nævnte indvirkninger på vor jordklode.

En oplysning om, at en dansk

astronom til en læser af *ufo-kontakt* skulle have sagt, at det er ting, man nødtigt taler om, er sikkert helt korrekt. For magen til nonsens skal man da lede længe efter!

Det er så, igen if. H.C. Petersen, op til hver enkelt, om man vil tro på den østrigsk gruppes tolkninger af aftegningerne i kornmarkerne. Og tak for det.

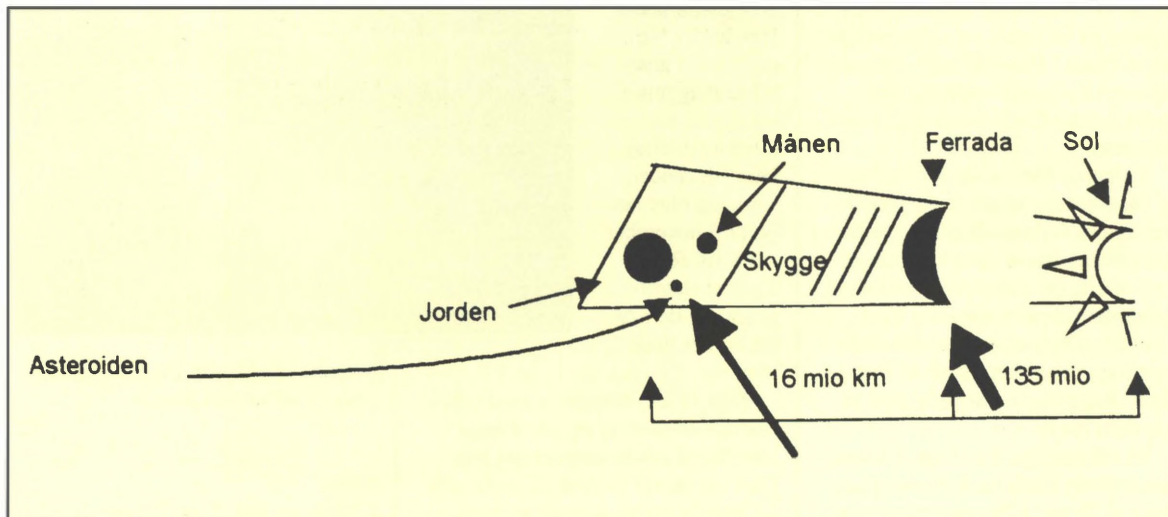
Måske skulle man oven i købet gå så vidt som at tilbyde H.C. Petersen en kasse, god rødvin, hvis der den 11. august 1999 kommer en komet strygende og laver ravage i det kosmiske system sammen med den omtalte asteroide, som videnskaben ikke kender til. Jeg er meget vel klar over, at hvis han får ret, er der ingen tilbage til at afsende kassen - eller modtage den! Men alligevel.

Er man ved sine fulde fem, kan man da ikke være bekendt at "underholde" sine læsere med sådan noget nonsens. Det minder for meget om, da TV-2 Lorry den 1. april 1999 bad seerne om at rette sydden af en magnet mod himlen i et forsøg på at hjælpe med at stabilisere den danske Ørsted-satellit!

Men H.C. Petersens artikel er desværre ikke skrevet den 1. april.

□

Ole Henningsen

Nyt om videofilmen fra Malmö

Den 19. november 1998 filmede en 11-årig dreng fra Malmö et lysende fænomen med et videokamera. Sagen fik stor omtale i Sverige og blev også omtalt herhjemme.

Clas Svahn fra UFO-Sverige har undersøgt videooptagelsen nærmere og giver i det seneste nummer af *UFO-Aktuelt* (nr. 1/99) en forklaring på fænomenet.

Ifølge Clas Svahn var der tale om en kondensstribe fra et fly. Fænomenet befandt sig på den vestlige himmel og blev oplyst af lyset fra solen, som var gået ned omkring 40 minutter før observationen (der fandt sted ca. kl. 16.20). På videofilmen ses to lysstriber - som altså viser sig at være kondensstriber.

□
/th

(Foto: UFO-Sverige)

Vurdering af SUFOI's hjemmeside

“Informationerne er klare, fordi de er skrevet i korte afsnit (og) det er meget overskueligt sat op...” Sådan skriver Dorthe Chisholm, der er studerende ved Danmarks Biblioteksskole, i sin evaluering af SUFOI's hjemmeside på Internettet.

Evalueringen indgår som en del af Dorthe Chisholms uddannelse på Biblioteksskolen.

I store træk er evalueringen meget positiv, og hjemmesiden får mange pæne ord med på vejen. Dorthe Chisholm peger dog også

på nogle kritiske punkter - bl.a. kommenterer hun læsbarheden af teksten, som nogle steder bliver for uklare.

Besøg SUFOI's hjemmeside på adressen: www.sufoi.dk

□

Rumspejl skal finde ikke-jordiske planeter

Videnskaben har planer om at sende gigantiske plasticspejle i kredsløb om Jorden, hvor de kan forstærke lyset fra fjerne objekter i rummet, så det bliver muligt at fotografere jordlignende planeter nær andre stjerner.

Roger Angel, astronom ved University of Arizona, har udviklet en teknik til støbning af meget store glasspejle. Han foreslår nu, at NASA sender 10 stk. 10-meter spejle lavet af tynd plastic ud i

rummet. Alle spejlene skal monteres på et netværk af rammer, så de kan samle lyset fra et fjernt mål i et teleskop, der befinder sig halvdelen kilometer borte.

Roger Angel fremlagde forslaget på et møde i American Astronomical Society i Austin den 9.-10. januar. Han mener, at 10-spejls-arrangementet kan arbejde sammen med NASA's Next Generation Space Telescope, som skal afløse Hubble i løbet af nogle få

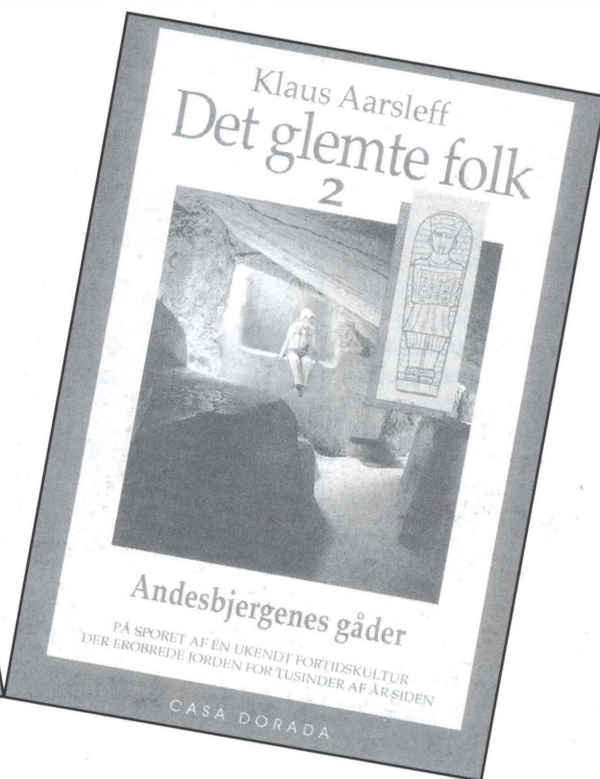
år. Det kan også bruges til at forstærke det noget mere avancerede Terrestrial Planet Finder (TPF), et foreslået instrument, der er så følsomt, at det skal anbringes i et kredsløb nær Jupiter for at virke rigtigt.

□

Kilde:
CNI News, vol. 4, nr. 22/-for

Det glemte folk

Fandtes der engang en verdensomspændende højkultur, der byggede de ubegribelige templer, som vi i dag kan se resterne af i Asien og Amerika? Og er det denne gamle og for længst uddøde kultur, der fortælles om i sagnene om en syndflod og undergang for længe, længe siden?

Ingen kender svaret. Men sikkert er det, at der i Andesbjergenes højland findes murrester, templer og tilskårne bjerge, som er utroligt gamle, og som er lavet ved en uforklarlig teknologi.

Under sine mange rejser i Sydamerika har Klaus Aarsleff besøgt en lang række af disse gådefulde steder, og han er ikke i tvivl om, at nogle af de fortidige bygningsværker, grotter og tilhuggede bjergpartier er skabt af en højkultur, der er gået i glemmebogen.

Klaus Aarsleff har siden 1970'erne rejst Jorden tyndt og besøgt alle de væsentlige fortidsgåder. Nu kan alle få et indblik i Klaus' univers ved at læse bøgerne: *Det glemte folk 1: Vesten og østen for Aztlan* og *Det glemte folk 2: Andesbjergenes gåder*.

I modsætning til Erich von Däniken har Klaus faktisk besøgt de forskellige fortidsgåder, han skriver om, og han mister ikke jordforbindelsen med vilde gætteri og enøjede rumgudehypoteser.

Det glemte folk er to særdeles velskrevne bøger i et indbydende layout og overvældende illustreret med forfatterens egne fotos samt gamle tegninger og kort. Beskrivelserne af de mange fortidsgåder kædes sammen af rejsebeskrivelser og underholdende anekdoter.

Bøgerne kan varmt anbefales, og for de særligt interesserede er der ideer til yderligere læsning i bøgernes litteratur- og kildelister.

Klaus Aarsleff: *Det glemte folk. Bind 1: Vesten og østen for Aztlan*, 140 sider.
Bind 2: Andesbjergenes hemmelighed, 138 sider.

Bøgerne sælges samlet for kr. **360,00**

Bestil bøgerne ved at indbetale kr. 360 + porto/ekspedition kr. 15, i alt kr. 375 på giro 9 11 77 25, Postboks 6, 2820 Gentofte. På modtagerdelen skrives bestillingsnummer **B-031**.